

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

RÖPORTAJ

Ve...

**GAZİANTEP'İN MATERYALİST AYDINI DA VARDIR
BU MATERYALİST AYDIN AVUKAT HAYRİ BALTA'DIR**

Konuşan: Fevzi Güneç
Fotoğraflar: Servet Şahin

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

+

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

+

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

+

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

+

RÖPORTAJ Ve...

GAZİANTEP'İN MATERYALİST AYDINI DA VARDIR
BU MATERYALİST AYDIN AVUKAT HAYRİ BALTA'DIR...

Konuşturan: Fevzi Günenç

Fotoğraflar: Servet Şahin

Tırnak içindekileri Fevzi Günenç anlatıyor:
"Hayri Balta kimdir?"

1932 yılında Gaziantep'te doğan Hayri Balta kendi küllerinden yeniden doğmuş Atatürkçü, laik ve materyalist bir aydındır.

Çocukluk ve gençlik yıllarını yaşam hakkında hiçbir fikri olmadan yaşamıştır.

Onu düşünmeye ve yaşama hırsıyla sarılmaya iten ortaokulda yaşadığı bir olaydır.

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfı giderken yapılan bir temizlik yoklamasında öğretmeni: **“Gömleğin kirli, git değiştir gel!”** demiş.

Buna çok üzülen Hayri Balta, çok da istediği halde, utancından; bir daha okula gidememiş...

Çünkü gömleğini yıkayacak, temiz giyinmesini sağlayacak bir anneden yoksundu.

O, 10 yaşında iken annesi hakkın rahmetine kavuşmuştu...”

Bu girişten sonra röportaja başlıyoruz:

BALTA AİLESİ

**Eşi Meliha Balta, kendisi ve kızları
(Küçükten büyüğe ve soldan sağdan...)
Yener, Elgin, Gülçin ve Elçin...**

İşte ilk sorum:

“1. Bir şey dikkatimi çekti... Çocuklarının hepsi de kız. Erkek çoğunuz olmadı mı?”

İkiz erkek çocuğum oldu. Birinin adı Keskin; diğerinin adı da Sever koymuştum. Ne var ki biri iki gün; diğeri de üç gün yaşadı ve öldü?..

“Neden?..”

Çocukların doğumu Gaziantep SSK Hastanesinde oldu. Yıl 1969... İkisi de 7 aylık doğmuştu ve hastanede oksijen çadırı olmadığı için bakımsız kaldılar...

“Birşey daha dikkatimi çekti. Gerek kız ve gerekse erkek çocuklarının hepsinin de adı Türkçe... Niçin babanızın, dedenizin; ya da annenizin, nenenizin adlarından birini koymadınız?..”

Ben Cumhuriyet çocuğuyum. Babam, anam Osmanlı çocuğu... Onlar çocuklarına Osmanlının koyduğu adları koyabilir; ama ben Cumhuriyet çocuğu olduğum için çocuklarıma Osmanlıdan gelen adları koymayı kendime yakıştıramadım. Türk olduğum için çocuklarımin da adı Türkçe olmalı, dedim...

“Okuldan kopmanıza karşın sizde bir okuma aşkı gördüm hep!..”

“Doğru... Okula gidememe karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuşuyordum. Dericilik ve kilimcilik yaptığım günlerde bile işten çıkar çıkmaz gazete ve dergi almak için doğru Suburcu'na...

Okuyamama eksikliğimi; günlük gazeteler, haftalık ve aylık dergilerle, kitaplar okuyarak gidermeye çalışıyordum.

25 yaşında insan-ı kâmil, musikişinas, tasavvufçu Dr. Emin Kılıç Kale'ye intisap ettim.

Ondan; ahlak, hayat ve tasavvuf dersleri yanında müzik dersleri aldım...

O toplulukta; kimi zaman tef çaldım, kimi zaman da Nay (Ney) üfledim.

O BİR NEYZENDİR...

(Hayri Balta, 1958'de Dr. Emin Kılıç Kale ile başladığı Tarihi ve dinî müzik çalışmalarını Ankara'ya göçtükten sonra da sürdürdü. Bu kez meşk arkadaşı öğreticisinin oğlu Yüksek Mimar Mühendis Polat Kale'ydi.

1991 yılında geçirdiği ağır bir kalp krizi üzerine Ney (Nay) üfleyemez, Tef vuramaz, Saz ve Org çalamaz oldu...)

“2. Bu toplulukla ilgili anılarınızı anlatır mısınız?”

Bu topluluğa “ölü” olarak girdim “diri” olarak çıktım.

Daha doğrusu; çıkış değil de, kovuldum.

Bu topluluğun en büyük yararı beni irade sahibi yapması oldu; çünkü en küçük bir yanlış davranışım karşısında çok büyük bir tepki görüyordum.

İdealizme karşı materyalizmi; bireyciliğe karşı toplumculuğu seçmem nedeniyle bu topluluğa ters düştüm. Gazetelere yazı vermem ve DİSK davasında işverenim olan sendikacıların vekaletini aldığım için de topluluktan kovuldum...

Hiçbir zaman hakkımda kötü konuşmamışlardır. Sorulduğunda olumsuz davranışıma ilişkin bir örnek gösteremezler ve “**Hayri Balta, eline, diline, beline sahip aydın bir kişi!...**” derler.

“3. O yıllarda yerel basında sizin için kampanyalar üzerine dava açılmıştı:

“Emin Kılıç’ın öğrencisidir; dinsizdir, komünisttir, masondur... denilmişti.”

Evet, doğru... Dünya görüşüm nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandım.

Yargılama sonunda Mahkeme “**Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!**” diye karar verdi. (Gaziantep Sorğu Hakimliği. E. 962. K. 127/16)

Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” unvanını alan tek kişi oldum...

Ne var ki; bu kararın hiçbir etkisi olmadı; ömrüm boyunca MİT ve Emniyetçe takibata uğradım...

Mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın bir kişi...” sayılmama karşın polisin baskısı nedeniyle 10’a yakın işyerinden kovuldum.

Bütün bunlar yanında çok sevdiğim Gaziantep’i terk etmek zorunda kaldım.

“4. Çocukluk ve ilk gençlik döneminiz nasıl geçti?

Bu konuda bilgi verebilir misin?..”

Çocukluk dönemim kışın Tabakhane’deki evde, yazın bağlarda geçti.

Bağlarda geçirdiğim günler en güzel günlerimdi.

İki erkek iki de kız kardeşin annesiz yaşaması kolay değildi.

Babaannemin biz dört kardeşe bakması kolay olmadı...

18 yaşıma gelinceye kadar Tabakhane’de dericilik, kilimcilik yaptım.

Çalışma saatleri dışında kahvelerde kağıt ve tavlada oynadım.

Her gün ikindiye doğru futbol oynamak için Kamil Ocak stadına koşardım.

Futbolun yanında içki ve sigara da kullanırdım Bütün bunları “BİR AYDIN ADAYI” adlı kitabımda anlatıyorum...

Askerlikten sonra İstanbul Pangaltı’da; dayım Tahir Öztemir’in yanında, Baklavacı tezgahtarlığı yaptım.

Üç ay süren tezgahtarlık yaşamımdan sonra kendimi yeniden Gaziantep’te dericilik, kilimcilik yaparken buldum.

“5. Çocukluk yıllarınızda unutamadığınız bir anınız var mı?

Bunlardan birini kısaca anlatsan olmaz mı?”

Olmaz olur mu? Anasız yaşamak kolay mı?...
Hayatımın her dönemi unutulmaz anılarla doludur...
Bunlar unutulur mu?

Fırtınalı bir hayat yaşamak zorunda kaldım.
Tabakhanenin esrarcı gençlerini tanıdım.
Kabadayılar arasında yaşadım. Onlara özenerek
kabadayılık yaptım.

Bu anılarımı ayrıntılı olarak Anılarımda ve
Günlüklerimde anlattım... Anılarımı ve Günlüklerimi
14’e yakın kitabımda toplamayı başardım.

Okula gitmememe karşı; okuma ve öğrenme
tutkusu ile yanıp tutuşuyordum.

Öğrenimimi sürdüremeyişimin eksikliğini; günlük
gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle, kitapları
okuyarak gideriyordum.

Okuldan koptuğum yıllarda geçimimi dericilik ve
kilimcilik yaparak sağlamaya çalıştım.

Çalışmaktan artan boş zamanlarımda futbol
oynadım. ...

Hakemlik kursuna gittim. Saip Aksoy (Karamaça)
Hakemlik kursunda Öğretmenimizdi. Çok hoş ve
sevimli bir adamdı. Yanlış yaptığımızda tepkisini
tebessüm ederek gösterirdi.

Stajyer olarak yönettiğim ilk maçta geleneksel
tezahürat yapılınc hakemlikten vazgeçtim.

Hakemlikten vazgeçmemde Dr. Emin Kılıç'a intisap etmemin de büyük bir rolü oldu...

Bu nedenle hakemlik diplomamı almaya bile gitmedim.

“6. Bir de kardeşinizle birlikte kuyuya düşme olayınız vardı.

Düştüğünüz kuyudan sizi kim kurtardı?”

Evet, unutulmaz anılarımdan biri de kardeşimle kuyunun dibinde kalmamızdır.

Sırası gelmişken bunu da kısaca anlatmamız lazımdır.

Kardeşim Hasan'la aramızda bir buçuk yaş farkı vardı.

Ben ne yapsam o da aynısını yapmaya kalkardı.

Şimdiki İbrahimli mevkii, 74. Caddenin orada, Sezer sitesinin bulunduğu alanda...

Üç su kuyusu vardı.

Bağda oturanlar sularını bu kuyulardan alırdı.

Bu üç kuyudan ikisine kardeşim de inerdi.

Ancak üçüncüsüne inemezdi.

Ama bana inat kuyuya inmek için direnirdi.

Bir de Emine adlı bir oğlağımız vardı.

O da bağlarda arkamız sıra yayılırdı.

Dedim ya kardeşimle kuyulara inmek için yarıştık.

Üçümüz (Ben, kardeşim ve oğlağımız Emine...) o çapı büyük kuyunun başına geldik.

Dedim: “Senin bacakların küçük,
Kuyunun çapı ise büyük.
Ben inerim, bacaklarım sana göre uzun.
O bacaklarınla inmeye çalışırsan
Düşersin dibine kuyunun...”

Dinlemedi beni,
Dedi: “Ben de inerim!..
Hadi, sen altta ben üstte birlikte kuyuya inelim!”

“Olmaz!” dedim.
“Ben bu kuyuya daha önce indim,

Ben altta, sen üste birlikte inerek kuyuya,
Sen düştüğünde beni de düşürürsün kuyunun
dibindeki suya.

İyisi mi sen altta, ben üstte inelim kuyuya.
Sen düşersen, hiç olmazsa ben kalırım yukarda.”

Böylece o altta, ben üstte inmeye başladık kuyuya.
On metrelik kuyunun üç metresini indiğimiz anda...

Bir de baktım kardeşim hızla kuyuya düşüyor.
Elleri ile kuyunun kenarlarına tutunmaya çalışıyor.
Kuyunun kenarına tutunmak için tırnaklarının
çıkardığı ses
Cızır cızır ediyor...

Diz boyu su var kuyunun dibinde
Bu su sıçradı üstüme düştüğünde
Bunun üzerine çabucak indim kuyuya ben de...

Hemen boynuma sarıldı,
Hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Düştüğünde sol ayağının bileği incinmiş,
Hüngür hüngür ağlaması o yüzdenmiş...

“Dur, dedim, çıkıp bağ bekçisine haber vereyim.
Birlikte gelip seni kuyudan çıkarayım.”

“Olmaz, dedi, kalırsam ben burada korkarım tek
başına,
Ne olur beni kuyunun dibinde, yalnız bırakma...”

Kuyunun dibinde ikimiz bir arada,
Ağlaşıp duruyorduk,
Sarılı olarak boyun boyuna...

Türküler okuyordum kardeşim Hasan’a...
“Ağlama, ağlama, ağlayıp da yüreğimi dağlama...”

Yarım saat kadar ağlaştık kuyunun dibinde...
Baktım olmayacak böyle...

Dedim: “Sen otur benim üstüme.
Ben alta, sen üstümde,
Çıkalım kuyudan birlikte...”

Ben altta o üstümde,
Çıkıyorduk kuyudan birlikte.

İncinmiş ayağını kullanamıyordu.
İki eli ve bir ayağı ile ben alttan ittikçe
Üstümde yukarı doğru çıkıyordu.

Lök gibi oturmuştu üstüme,
Kadem kademe çıkıyorduk ben alttan ittikçe...

Aklıma kötü düşünceler geliyordu.

“Ya yeniden, ikimizden düşerse kuyunun dibine!”
diyordu.

İki üç metre kalmıştı kuyudan çıkmamıza.

O başımın üstünde ben altta.

Tıkanmış kalmıştım çıkmaya iki üç metre kala.

Kuyudan çıkmamıza iki metre kala,

Biri üstte biri altta iki kardeş ağlaşır...

Bakalım Allah'ın işine kim karışır...

Birden bir ses duydum yukardan...

Biri “Kim var orada?” diye sesleniyordu

Kuyunun ağzından...

Seslenen hemen kuyuya indi.

Kardeşimi sırtımdan çektii.

Kucakladı, kuyunun dışına itti.

Bana dedi: “Seni de çıkarayım?”

“Yok, dedim, ben kendim çıkarırım!”

Yukarı çıktım ama bacaklarımı birleştiremiyordum.

Bacaklarım kaskatı kesilmiş, iki çatal olmuş,
yürüyemiyordum.

Kusmaya başladım yeşil yeşil safran rengi...

Bu arada kaybetmişim kendimi...

Gözümü açtım ki başucumda köylü bir karı koca

Yoldan geçerken bakmışlar ki bir oğlak

Kuyunun yanında tek başına...

Sağa sola bakmışlar oğlağın sahibini görememişler.

“Şu sahipsiz oğlağı alıp köye götürelim!..” demişler.

Emine’yi tutmak istemişler.

Emine ile kuyunun çevresinde dönüp durmuşlar.

Emine’yi kovalarlarken kuyudan sesler geldiğini duymuşlar.

Bunun üzerine bizim kuyuda olduğumuzu anlamışlar.

İşte böyledir kuyuya düşme maceramız.

Bir daha bizi yalnız bırakmadı amcamızla, babamız...

“7. Ne oldu da 30’undan sonra öğrenime başladınız.

Hem çalışıp hem de okumayı nasıl başardınız?

1964 yılında, 32 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokulunu dışardan bitirmeye çalıştım.

Bir girişte, iki üç ders dışında, bütün sınavlardan geçer not aldım.

Ne var ki 1965 yılında Akşam ortaokulu açıldı Gaziantep’te.

Hemen kaydımı yaptırarak yer aldım ilk 24 kişi içinde.

Hiç aksatmadan dört yıl gidip geldim.

1969 yılında bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdim.

DÜŞÜNMEYE DE ZAMAN AYIRMALI...

(Çalışmanın sadece okuma ve yazmadan ibaret olmadığına inanan Balta, okuyup yazmaktan yorulunca dinlenir. Çoğu zaman da hem ekonomik açıdan hem de düşün açısından yoksul bırakılan halkımızı düşünür.

Sadece dini konularda yazılar yazmakla kalmayan dostumuz, toplumcu gerçekçi bir yazar olarak halkın kurtuluşu için neler yapılabileceğine ilişkin kafa yorarak bunları da yazıya döker...)

***“8. Sonra Liseye kaydınızı yaptırdınız.
Sanırsam Liseyi Ankara’da okudunuz...”***

Akşam ortaokulunu bitiren öğrenciler için akşam lisesi açıldı hemen.

Gaziantep Akşam lisesine de kaydımı yaptırdım vakit geçirmeden.

Amacım; liseyi de bitirip yüksek okula gitmekti.
Ancak, öce Liseyi bitirmem gerekti.

Liseyi de bitirip üniversitede de okumaya kararlıyım.

Polisin baskısı sonucu Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldım.

11 Mart 1971’de kendimi Ankara’da buldum.

Bir gün sonra ordu yönetime el koydu.
Ankara'ya gidişim beni;
12 Mart'ın hisşmından kurtarmış oldu.

Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydım içeri alınacaklardan biri de ben olurum.
Bilmiyorum o hengameden nasıl kurtulurdum.

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydımı yaptırdım
Çok geçmeden Genel-İş Sendikası Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman olarak işe koyuldum.

Kötü niyetliler buraya da ulaştılar.
Dinsizdir, komünisttir, masondur diye
Sendikayı da kışkırttılar...

Ne var ki Sendikaya güçleri yetmedi.
Sendika kendilerine:
"Biz bir şeyini görmedik!.." dedi.

Bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebe memuru ve daktilo olarak çalıştım.
Daha sonra da Muhasebede Muhasebe Şefi oldum.

Ankara Anafartalar Akşam Lisesini, 4 yıl sonra bitirdim.
Bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra;
1974'te Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine girdim.

"9. Bu arada bir de kurşunlanma olayınız var. Bu konuda bilgi verseniz aklınızda kaldığı kadar?.."

Hukuk Fakültesinde okurken ölüm döşeğindeki babaannemi görmek için gittiğim Gaziantep'te, gece yarısı evimin önünde, faşistlerce kurşunlandım (27 Mart 1977).

Önden ve soldan giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıkan kurşun yüzünden 15 gün hastanede yattım.

15 gün ağzımdan kan geldikten sonra "hayatı tehlikeyi" atlattım.

Yeniden yaşama dönerek hem çalışıp hem de okumaya başladım.

Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını duyarım...

Bazen da yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uykudan fırlarım.

***"10. Avukatlık yıllarınızı anlatır mısınız?
Avukatlığa nasıl alıştınız?"***

1974'te girdiğim Hukuk Fakültesini 1979'de bitirdim. Ve bir yıllık stajımı da Ankara Yenimahalle Adliyesi'nde geçirdim.

1981 yılında, 49 yaşında, avukatlığa başladım.

Ankara Barosuna kayıtlı olarak Yenimahalle'de büro açtım.

Avukatlık yaptığım sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucu üyeleri arasında yer aldım.

Kurucu yönetim kurulunda ve seçimle gelen ilk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görev yaptım.

"11. Avukatlığı çabuk bıraktınız.

Sanırsam hasta oldunuz...”

11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirerek kalbimin % 70'i çalışamaz bir duruma gelmişti.

Doktorların yasaklaması üzerine, avukatlığım da ADD deki görevimden de bitmişti.

“12. Çalışmayı bırakınca Ankara’da geçiminizi nasıl sağladınız?

Bildiğim kadarıyla, sık sık işinizden atıldınız...

Gaziantep’te iken ailecek yoksulluk içinde yaşadınız.

Bu yoksulluğu bir ben; bir de toprağı bol olası, uzun yıllar sızlanmadan kahrımı çeken eşim Meliha Balta ile çocuklarım bilir.

Eşim ve dört kızım (Elçin, Gülçin, Elgin, Yener) ile uzun zaman geçim zorluğu çektik, emeğimden başka gelirim yoktu...

Ankara’da iki kışı odunsuz, kömürsüz; elektrik sobası ile geçirdim...

İşte liseyi ve Hukuk fakültesini bu koşullar altında bitirdim.

ORG ÇALARAK MUTLU OLUYOR...

(Melih Kibar'ın Ankara, Çankaya'da açtığı kursa devam eden Balta burada öğretmenleri Can Atilla'dan org çalmayı öğrenir. Daha sonra Org Kursu yüksek bölümünde de katılan arkadaşımız, 5,5 ay gidip geldikten sonra kalp krizi geçirmesi üzerine bu kursu tamamlayamaz. Ama o artık dilinden çok iyi anladığı orgun başına geçerek zaman zaman parmaklarıyla okşar gibi dokunduğu tuşların çıkardığı ezgilerle mutlu olur...)

“13. Sonra kara talihiniz tersine döndü.

Kendinizi bolluk içinde buldunuz; eliniz bol para gördü...”

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadım.

Babaannemden 1 trilyon değerinde taşınmaz kaldı; bu mirastan 20 milyarını kendime ayırdım...

Kalanını, dört kızıma bağışladım.

Sağlığımda çocuklarının ev bark sahibi olduklarını görmekten mutlu oldum.

Şu an dört kızımdan dünyaya gelen 6 torun buldum.

Torunlarımdan biri Bilkent'te Siyaset Bilimi fakültesini bitirdikten sonra doktora yapmak üzere burslu olarak Amerika'ya gitti.

Biri de İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesine bitirdi...

Şu an üç torunum da yüksek okullarda okumakta. En küçüğü ise lise sonda...

Kızlarım, torunlarım; hepsi de beni örnek almaktadır.

“14. Çocuklarınızı, Atatürkçü, ilerici, aydın, ulusalcı, yurtsever insanlar olarak yetiştirdiğinizi biliyoruz. Onlar da kendi çocuklarını, kendileri

gibi yetiştiriyor. En büyük torunun ilk öğrenimini yaparken Amerika'da okuduğu sınıfta masasına Türk bayrağı diktirdiğini, her gün sınıfında Türk istiklal marşını söyleyerek derse başladığını, "Yitmiş Bir Adam" adlı öykü kitabınızdaki, "Amerika'da Bir Türk Çocuğu" adlı anlatınızdan öğreniyoruz.

ANLATTIKLARI İLGİYLE DİNLENİR...

(Bir hatip değildir o. Ancak üzerinde konuşacağı konulara tamamen hakim olan, anlattıkları ilgiyle dinlenen biridir Balta.

Konuşmayı, insanları bilgilendirmeyi seven bir düşün adamı olarak kent kent dolaşıp konuşmalar yapmayı çok ister ama bu bir düştür onun için artık. Hayatietinin kalan sadece yüzde 25'yle bu kadarını yapabilmeyi göze alamaz doğrusu.

"Benim söylemek istediğim her şey yazılarımda yer almıştır" diyerek adres olarak da çok zengin içerikli www.tabularatalanayalanabalta.com adresli web sitesini gösterir.)

Yaşamım boyunca, hastalığımda bile; bir

aydınlanmacı olarak; akılcılığı, bilimsel düşünceyi, Cumhuriyetimizin kazanımlarını ve laikliği savunmuş ve korumaya çalışmışımdır

Bu amaçla da Cumhuriyet karşıtları hakkında birçok suç duyurusunda bulunmuş ve dava açmışımdır.

Düşüncelerimi okurlarımla paylaşmak için Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hepsine yazı verdim.

Kimisi kapandığı için; kimisinde okuyucularım yazılarımı kaldıramayarak gazeteye baskı yaptığı için; kimisinden de hastalığım nedeniyle ilişkiyi kestim.

“15. Sizin sadece gazetelere köşe yazıları yazan bir yazar olmadığınızı biliyoruz. Şairsiniz, öykücüsünüz, sayısız anlatılarınız var. Bize bunlardan da söz edere misiniz?

SAZ DA ÇALAR

(Hayri Balta, geçirdiği kalp krizlerinden sonra avukatlık diplomasını kitaplarının bulunduğu rafların en üstüne asarak kendini tamamen okumaya, yazmaya verdi.

Çalışma odasının duvarındaki “saz” süs olsun diye asılmamıştır oraya.

Yenimahalle Gençlik merkezinde saz öğretmeni

Aydın Aksaraylı'dan,

Yenimahalle Halk Eğitim merkezinde Cüneyt Pakdemirli'den

**Halaykur Derneğinde Ali Demirhan'dan,
TRT'de de çalışan İhsan Öztürk'ten ders alarak
saz çalmayı da öğrendi.**

**En çok Mahzuni Şerif türkülerini, söyleyip
çalmayı seviyor.**

**Mahzuni'nin türküleri içinde ise dilinden
düşürmediği türkü şu:**

**"Kurban olam yürüdüğün yollara
Kara peçe yakışmıyor kullara
Uyan bir bak hele bizim hallara**

**Bulutlar terinden, dağlar kokundan
Sarhoştur sevdiğim Mahsuni bundan**

**Bir daha gel, bir daha gel Samsun'dan
Sarı saçlım mavi gözlüm neredesin!"**

Ankara'ya göçtükten sonra; Ankara Barış, Ankara Yeni Ulus gazetesinde yazdım.

Bunların da kapanması üzerine evime çekilerek "TABULARA, TALANA, YALANA BALTA" ve "EMPARYALİZME, IRKÇILIĞA, ŞERİATÇILIĞA HAYIR!" sloganları ile kendime ait

www.tabularatalanayalanabalta.com adresli sitemi açtım.

"S.S.S. (Sevenler-Soranlar-Sövenler)", "Yitmiş Bir Adam", "Son Nokta", "Kızma Yok", "Taç'a Atılanlar", Aydınlanma, Sırların Sırrı, Tanrıya Yakınlık ve Bir Aydın Adayı, Röportaj ve adlı 9 kitabım yanında 150'yi aşkın dosya ve klasörleri, zaman buldukça, fotokopi baskı olarak hazırladım.

“16. Yazılarımızla üzerinize sık sık şimşekleri çektiğinizi biliyoruz.

Bütün bu yapıtlarınızdaki dünyaya bakışınızı nasıl özetlersiniz?”

Yaşamım boyunca bana yapılan bütün aşağılamalara, engellemelere, küfürlere ve tehditlere karşın yılmamış; vahye karşı akli, dine karşı bilimi, teokrasiye karşı laikliği, şeriata karşı cumhuriyeti, yaratılışçılığa karşı evrim teorisini, idealizme karşı materyalizmi, bireyciliğe karşı toplumculuğu savundum ve savunmayı sürdürüyorum. Bu görüşlerim yüzünden çok tehdit aldım ve iftiralara uğradım.

Son iftiraya da “SIRLARIN SIRRI” adlı kitabım nedeniyle dost ve aydın bildiğim biri tarafından iftiraya uğradım.

Bu iftirayı aşağıdaki şekilde manzum olarak dile getirdim. Birlikte okuyalım:

X

30

EFTEN PÜFTEN İFTİRALAR

Şimdi siz benim, şu başıma gelene bakın...

Bir arkadaş Gaziantep Sanat Edebiyat Derneğinde (GASED) bir kitabımı (SIRLARIN SIRRI) dağıtıyor.

Gaziantep'ten tanıdığım bir arkadaş bir tane alıyor. Toplantıda aldığı kitaba dalıyor...

Birden bire mal bulmuş mağribi gibi bağırıyor:

“Aha, buldum!.. Bu adamın Allahsız, dinsiz, komünist olduğunu biliyordum. İşte burada da itiraf etmiş...”

Sonra da “buldum” dediği cümleyi okumuş: Sözde Hazreti Ali Efendimiz şöyle demiş:

“Ben gözümle görmediğim Allah’a inanmam!..”

Hiz. Ali “Allah yok!..” demiyor bir kere...

Diyor ki ben inandığım Allah’ı görürüm gözümle...

Bu sözlerden Hiz. Ali’nin Allah’a inanmadığı nasıl çıkarılabilir?

Buna mantıkta çarpıtma denir.

Bu gerçeği Kuran şöyle bildirir:

“... Nerede olursanız olun O (Allah) sizinle birlikte dir...” (K. 57/4)

Kaldı ki İslam tasavvufunda

“Allah’ı görmemek küfürdür.

Allah’ı görmeden onun varlığı hakkında nasıl tanıklık edilir?”

(Bakınız: Tasavvuf. Kısa Bir Giriş. İz Yayınları 5. Baskı. William CHITTICK. Çeviren Turan Koç. s. 212-213)

Kaldı ki ben kitabımın kapağında Allah’ın varlığına ilişkin kutsal kitaplardan kanıtlar göstermişim.

İncil’den, Tevrat’tan, Kuran’dan örnekler vermişim:

İste Tanrı’nın varlığının Kutsal Kitaplardaki kaynağı:

TEVRAT, DOĞRULUK kavramına Rab der.

“RAB doğruluğumuzdur” (İbranice “Yahve sidkeni”. Tevrat. Yeremya. 23:6 ve 33/16)

İNCİL SEVGİ kavramını Tanrı olarak kabul eder.

“Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı’da yaşar, Tanrı da onda yaşar...” (İncil. 1. Yuhanna. 4/16-19)

KURAN da, HAK kavramına, Allah'ın ta kendisidir der:

“Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O’nu bırakıp da taptıkları ise batılın ta kendisidir. Şüphesiz ki Allah yücedir, büyüktür.” (K. 22/62. Yine Bkz. 24/25)

İşte dostlar ben böyle eften püften iftiralara uğradım.

Öylesine eften püften iftiralar ki hayretle bakıp kaldım....

Bana bu eften püften iftirayı yapanı sordum soruşturdum.

Kendisinin hem namaz kıldığını; hem de zina yaptığını,

Bir de zina yaptığı kadının dostu tarafından bir güzel soyulduğunu duydum.

**Yok, Allahsızmışım da,
Yok, dinsizmişim de,
Yok, komünistmişim de...
Bire cahil!. Bunlar kalmadı mı geçmişte...**

**Görünme, görünme...
Görünme gözüme...
Yer kalmadı sana şu yaşlı gönlümde...**

**Bu eften püften iftiralar,
Beni değil de atanı yaralar...**

**Yakışır mı sana;
Aydınım, şairim diye gezersin Gaziantep sokaklarında,
Yazık değil mi Gaziantep'imın o güzelim**

kaldırımlarına...

+

**Allah'ım bunlara bırakma dinini, sen koru...
Bir zinakârın senin dinini koruması olur mu?**

Av. Hayri Balta, 29.6.2012

Nevar ki ben çok az kişi tarafından anlaşılabilmişimdir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılan bir düşün adamıyım.

“17. Bildiğim kadarıyla, günün 10-15 saatini okuyarak, yazarak araştırma yaparak, yazışarak geçiriyorsunuz. Bütün bunları da kalbinizin pompalama oranı yüzde 25'e düşen bölümüyle yapıyorsunuz. Yeryüzünde hayatiyetinin yüzde 75'ini yitirmiş olmasına karşın halen böylesine yoğun çalışabilen bir yazar, düşün adamı daha olduğunu sanmıyorum.

Bize sağlığınıza ilgili bilgi verebilir misiniz?”

EN YAKIN DOSTLARI KİTAPLARIDIR...

(En yakın dostları kitaplarıdır onun ama aynı zamanda insan canlısı, dost canlısı bir düşünür yazardır Hayri Balta. Düşünü kurduğu şey, sayısı

150'yi aşan eserlerinin basılarak kitaplıklarda yer almasıdır. Ne yazık ki kitap, ülkemiz halkının ihtiyaç listesinde son sırayı aldığı, hele bilimsel eserler bu listeye dahi giremediği için, onun kitapları yayıncısını, dolayısıyla okuyucusunu da layığıyla bulamaz bir türlü. İlerleyen yaşına rağmen Balta yayınlanmamış kitaplarını erinmeden bastırarak eşine dostuna yollar. Sitesinde de yayınlar.)

Elbette... 11.3.1991'de ağır bir kalıp krizi geçirdim. Kalbimin $\frac{3}{4}$ 'ü tahrip olduğundan kalp yetmezliği hastalığına yakalanarak avukatlık yapamaz duruma geldim. Prof. Kemali Beyazıt, Doçent Dr. Cahit Kocakavak ve İstanbul Kalp Vakfı doktorları yeni bir kalp taktırmazsam üç ay daha yaşayamayacağımı söylediler.

"Hayır, bıçak değıdirmem. Öleceksem böyle öleyim!" diyerek kalp naklini kabul etmedim. Vücutum kendi kendini yeniledi. Ana damarlar çalışmasa da kılcal damarlar kalbimi besledi. İkinci Kalp Krizini 10 Kasım 2006'da geçirdim. 18 Kasım 2006'da Kalp pili takıldı.

HASTALIKLARIM: (ALFABETİKOLARAK)

1. RAPORLU HASTALIKLARIM:

1. Diabeten Mellitus, (Glucobay)
2. Ekstrasistol (Cordarone veya Coraspin)
3. Harekete bağlı nefes darlığı-, (Desal)
4. Hipertriroidi, (Levatiron veya Tefor)
5. Hipertansiyon, (Inhibace plus)
6. Kanda trigliserin, (Lopid)
7. Kronik Böbrek Yet. (Günde en az 4 litre su içiyorum)
8. Kronik Kalp Yet. (Digimerç, Digoxin-, Monadur veya moneket)
9. Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı,

10. Ostoreopoz, (Rocaltrol)

2.RAPORLU OLMAYAN HASTALIKLAR:

1. Alerji, (Allerset veya Telfast veya...
2. Böbreklerde kis ve taş var
3. Bulaşıcı olmayan ekzama
4. Gasrit, (Talcid veya. Lansör...)
5. Kanda ürik asit (Allo Ürik veya Allo gut)
6. Karaciğerde yağlanma,
7. Menieri, (Betaserc veya Vasoserc)
8. Romatizma, (Endosetin)
9. Pankreas taş dolu,
- 10..Prostat, (Cordura, Hytrin, Dilaprost)

+

(Parantez içindekiler kullanılan ilaçların adıdır...)

X

Sayısı 150'yi aşan eserleri... (Alfabetik...)

1. Allah'a Sesleniş,
2. Alleben
3. Amcamla Mektuplaşmalar; 1, 2
4. Anlayana; 1-3,
5. Anılar - Belgeler; 1-10,
Anılar 1: BİR AYDIN ADAYI (Basıldı)
Anılar 2. RÖPORTAJ VE... (Basıldı)
6. Belgeler (Alfabetik...)
7. Ankara Barış: 1, Cama Toslayanlar,
8. Ankara Barış: 2. Tanrı ve Put Üstüne
9. Ankara Ulus: Din Başka Şeriat Başka,
10. Ankara Yenimahalle Gazetesinde Çıkan

Yazıların

11. Atatürk Budur
12. Atatürk Davası, 1, 2,
13. Atatürk Davasına İlişkin Belgeler ve Bilgiler 1,
14. Atatürk Farkı,

15. Atatürk'ten (Ne Yaptıksa Tehlikede Cumhuriyet Dahil),
16. Atatürk'ün Son Mesajı
17. Atatürk ve Laiklik,
18. Ateş Düştüğü Yeri Yakar
19. Aydınlarımız Aydın mı?,
20. AYDINLANMA, (Basıldı)
21. Aydınlarla Mektup
22. Balta'nın Seçtikleri,
23. Bay Casus,
24. Bayanlarla Mektuplaşma,
25. Bir alacak Davası.
26. Bir de Radyo Olayı,
27. Boşanma Davası
28. Cevdet Yıldızla Mektuplaşma,
29. Çocuklarımla Mektuplar,
30. Davalar:
31. Davalının Baroya Şikayeti.
32. Dergilerde ve Kitaplarda Çıkan Yazılarımla,
33. Derin Devlet
34. Derleme
35. Din 1-6
36. Din Bu mu?
37. Dinci, Milliyetçi, Ulusalçı,
38. Dindar Filozofun Dersleri
39. Doğma Şunların Üstüne (Şiir),
40. Duvara Konuşmak,
41. Edepli – Edepsiz
42. Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim, (Şiir),
43. Erenler Sezenler
44. Ermeni Dosyası
45. Esin Geldikçe
46. Evet Layıksınız,
47. Evren Kale ile Mektuplaşma,
48. Evrim Teorisi,

49. F. T. Ocak'a Mektuplar ve Yazılar
50. Fevzi Günenç'le Mektuplaşma (Öncekiler),
51. Fevzi Günenç'le Mektuplaşma (Sonrakiler),
52. Fıkralar 1-7,
53. Fotoğraflı Yazılar; 1 -2
54. Gaflet (Aheste Çek Kürekleri)
55. Gaziantep Anti Medya: "Vatansever Değilsin, Ölmelisin"
56. Gaziantep'te Bugün: 1. Tanrı Kelamı
57. Gaziantep'te Bugün: 2. Allah'ın indirdiği ile Hükmetmeyenler
58. Gaziantep'te Bugün: 3. Tanrı Vardır ve Sizin Belanızı Verecektir
59. Gaziantep Ekspres
60. Gaziantep Güncelde 1 Sevgilerle
61. Gaziantep Güncelde 2 Selam Dünya
62. Gaziantep Gündem, (Laiklik İlkesine Veda mı?)
63. Gaziantep Kurtuluş, 1. Gündem (Başyazılar)
64. Gaziantep Kurtuluş,, 2. Kurtuluş İçin
65. Gaziantep Kurtuluş, 3. Haşlamalar
66. Gaziantep Kurtuluş, 4. Yazma Tuktusu
67. Gaziantep Özgür Gazetesi, 1,2,3,4
68. Gaziantep Sabah 1 Ben de Varım
69. Gaziantep Sabah 2 Merak Ediyorum
70. Gaziantep Sabah 3 Yazı Sevgisi,
71. Gaziantep Sabah 4 Zararlı Yanılgılar
72. Gaziantep Sonhavadis (Korkusuz Yazardan Korkanlar)
73. Gaziantep Toplum,
74. Gaziantep 27 Gazetesi: "Derin Devlete Tak! Tak! Kurtların Yediği Kuzuya Bak"
75. Geçmişte Yazılan Mektuplar
76. Genel Mektuplar,
77. Gençlerimiz, (Şiir),
78. Göstermelik

79. Güncel Mektuplar
80. Güncel Yazılar
81. Halkçı Ozanlar
82. Halil Eyyupoğlu ile Mektuplaşma,
83. Hasan Gören
84. Hıristiyanlarla Mektuplaşma
85. Hüseyin Çırakman
86. İlhan Arsel: Şeriat ve Kadın Davası 1-2
87. İlhan Arsel'den Aziz Dostuna, 1-8,
88. İlhan Arsel ve Yaşar Nuri Öztürk
89. İlk Yazdıklarım,
90. İlmel Yakın, Aynel Yakın Hakkel Yakıyn,
91. İmamın İftirası ve Karar / Bu yazılar İmamlara Zarar,
92. İncil'in anahtarı:
93. Çağdışı İnsanların Silik Halleri,
94. Tek Söz,
95. İçimizdeki Şeytan,
96. İsa'ya Bir Bakış.
97. İncil notları,
98. İrtica Dosyası
99. İslamcıların Yok Dedikleri Üç Kurum
100. İslam'da Bu Yok Öyle mi?
101. İşte Kuran Müslümanlığı,
102. İş ve okul Arkadaşlarımla Mektuplaşma,
103. İtilmiş Bir Adam
104. Kadın ve Türban
105. Kardeş mektupları,
106. Karikatürlü Yazılar
107. Katillerimi istiyorum
108. Kaygılarım (Dikkat Öpecekler)
109. Kesme Tutkusu
110. Kışkırtıcı Ajanlar,
111. Kızma Yok, ((Basıldı- Fotokopi baskı...))
112. Kurban,

113. Laiklik ve Teokrasi,
114. Müslümanlık Sınavı,
115. Oyun Eleştirileri,
116. Öğrenim Çabası,
117. Ökkeş Davası (Gerçek İçin Zaman Aşımı Yoktur) 1-3
118. Önalım (Şufa) Davası..
119. Önemli Notlar,
120. Öyküler; 1-2
121. Özgeçmiş
122. Sakar Ali (oyun),
123. Sanal katılım 1,2
124. Sayın Kul
125. Sayın Öğreticim
126. Şafık Güneç,
127. Seçme Sözler
128. Seçme Yazılar
129. Seher Yaşar
130. Sendika Arkadaşlarımla Mektuplaşma
131. Sevenler Sevmez Oldu
132. Sırların Sırrı (Basıldı)
133. Sitemli Mektuplar,
134. Sizi Aldatıyorlar,
135. Sokrat'ın Savunması
136. Solcu İdi Ülkücü Oldu
137. Solcunun Davası.
138. Solda Sıfır Bir Solcu,
139. Son Mesaj Uydurmadır
140. Son Nokta (Basıldı)
141. SSS 1 ((Basıldı)),
142. SSS 2-7,
143. Söze Gerek Yok,
144. Suç Duyuruları ve Ölüm Tehdidi,
145. Şaşkın Başkan (Oyun),
146. Şeriat Budur,

147. Şeriatçı Dayatmaya Karşı
148. Şeriat Tartışılıyor,
149. Şeytanın Dölleri
150. Taca Atılanlar
151. Tamer Abuşoğlu
152. Tanrı Nedir ve Nerededir,
153. Tanrı ve Din Tanımı,
154. Tanrı'ya Yakınlık (Basıldı)
155. Türk Ulusuna Temyiz Dilekçesi,
156. Utancımız (Demokrasiye, onurlu Yaşama, Özgürlüğe özlem),
157. Uyuyanlar, Uyutanlar, Uyarılar,
158. Üç Kişi Hakkında Aydınlik'ı Aydınlatma,
159. Ümit Sayın,
160. Yakınlarımla Mektuplaşma,
161. Yalanınız Batsın Sizin,
162. Yalanın Doğrusu
163. Yansıma
164. Yaşar Nuri Öztürk,
165. Yayınlanmayan Yazılarımla,
166. Yazarın Sevinci,
167. Yazma Tutkusu,
168. Yitmiş Bir adam, (Basıldı)
170. Zilli Kurt'un Çırpınışı

SEÇKİN BİR KİTAPLIĞI VAR...

(Türkiye'deki en seçkin kütüphanelerinden biri Avukat Hayri Balta'nın evindedir. Özellikle dini konudaki kitapları bu kütüphanede bulmak olası. "Kitaplar, kitaplıkların raflarını süslesin, diye alınmaz. Onları okumadıktan sonra neden alacaksın ki?.." diyen Balta, okuduğu tüm kitaplarla ilgili notlar alır, yazılar yazar. Yazdığı yazılarını kişisel sitesinde yayınlayan usta yazarın web sitesi de bu nedenle bir anlamda eşi bulunmaz bir kütüphanedir.)

"18. Söyleşimizi yaşamınızdan sizce ilginç olan bir anınızla noktalamak isterim..."

Annemin özlemine dayanamayan babam askerden kaçıp gelmişti. Ne var ki annemin özlemi ile askerden kaçıp gelen babam annemin ölmüş olduğu haberini duyunca yıkılmıştı ve bir daha da kendine gelememişti.

Babam asker kaçağı ya; polisler, inzibatlar babamı aramaya başladı. Zaman zaman mahalle muhtarından, komşulardan babamın ne yaptığını, nerede bulunacağını, eve hangi saatte gelip hangi saatte çıktığı soruyorlarmış.

Kimileri de: "Rahat bırakın yahu, adam kendine gelsin! Karısını kaybetti. Dört çocuğu ile ortada kaldı. Hele bu duruma bir çare bulsun. Ondan sonra alıp götürün!.." dermiş polislere...

Bir gün yatsı namazından sonra eve giren babamdan az sonra güvenlik güçleri evimizi bastı. Babam, gelenlerin polis olduğunu anlayınca; onlar merdivenlerden çıkarak bizim odaya girinceye kadar, hemen çatıya doğru kaçtı. Polisler içeri girdiler; baktılar babam yok. "Yahu bu adam nereye gitti böyle. Bu eve girdiğini gözlerimizle gördük. "Kuş olup uçmaDI ya!.." diye aramadık yer bırakmadılar.

Birkaçı muhakkak çatı katındadır diyerek hemen çatıya çıktı. Babamı çatı katında da göremeyince bardağa çıkmışlar. Bardak dediğimiz çatının en üstünde çatıya su sızmasını önlemek için dizilen arıksı kiremitler...

Güvenlik güçleri çatıda gezerlerken kiremitlerin çatır çatır kırıldığını duyuyordum.

“Artık babamın kurtuluşu yok. Muhakkak yakalarlar. Asker kaçağı diyerek tartaklaya tartaklaya götürürler...” diye düşünürken bir de baktım elleri boş aşağı indiler.

Suratlarından düşen bin parçaydı... Homurdana homurdana, sokrana sokrana çıkıp gittiler.

Bu bizim ailenin ne yazgısı varmış. Birinci kuşak dedemlerin evini kaçak tütün satıyorlar diye rejî memurları basmış. İkinci kuşak olan babamın evini de asker kaçağı diye basıyorlar. Üçüncü kuşak benim evimi de komünist! diye basıyorlar. Umarım çocuklarım, torunlarım böyle bir olayı yaşamaz...

Onlar gittikten az sonra babam çatıdan aşağı indi. Ben sanmıştım ki babam çatıdan komşu dama atlayarak kaçıp gider. Meğer öyle yapmamış. Güvenlik güçleri komşu evlerin kapısını da tutmuşlar düşüncesiyle komşunun damına atlamamış. Onlar çatıya çıkınca komşunun damının bulunduğu saçağa iki eliyle yapışarak sucuk gibi sarkmış. Onlar gidinceye kadar öylece sarkık kalmış... Onlar çıkıp gittiğine emin olduktan sonra da çıkıp gelmiş. Babamdan böyle bir şeyi hiç ummazdım. Kendisi kısa boylu ufak tefek bir yapıda, sessiz sedasız, içine dönük biri idi. Ayrıca anası da kendisine “Sefil Mamet, benim sefil oğlum!” derdi. Sanmıştım ki boynunu büküp polislere teslim olacak.

Babam asker kaçağı olarak semtimizin diline düştü. Güvenlik güçleri semtimiz halkını sıkıştırıp duruyordu. “Bu adamı yakalamamıza yardım edin!” diyorlardı.

Babam baktı olmayacak. Bir gün biz dört kardeşe “Hazırlanın hep birlikte Zonguldak Çaycuma’ya gidiyoruz. Komutanlara sizi göstererek Ya beni terhis edersiniz; ben de para kazanır bu çocuklara bakarım; ya da ben terhis oluncaya kadar çocuklarıma siz bakarsınız. Benim bu çocuklarımı Allah anasız bıraktı; ben de babasız bırakamam, diyeceğim!” dedi.

Baba annem, “Yapma çocukların başına bir iş getirme. Yerinden uğrayan kırk kadiya uğrar. En küçüğü ölüm! Çocukları bana bırak, ben bakarım. Sen git askerliğini yap gel.” dediyse de dinlemedi.

Zonguldak’a gidiş yolculuğumu hatırlayamıyorum. O zaman 10 yaşındayım. Kardeşlerim ise benden küçük...

Yıl 1942. O tarihlerde otobüs yok.

Gaziantep’e en yakın tren istasyonu elli-altmış kilometre uzaklıkta olan Kahramanmaraş’ın Narlı beldesindeki tren istasyonu. O tarihlerde Gaziantep Ankara’ya, İstanbul’a ya da diğer kentlere ya kamyonla ya da trenle gidilebilir. Zonguldak’a trenle gittiğimizi hatırlıyorum. Muhakkak Narlı’ya kadar kamyonla gittik. Oradan trene binerek Adana; Ankara üzerinden trenle Zonguldak’a gittik. Zonguldak’tan da Çaycuma’yla başka bir araçla gitmiş olmalıyız.

Bir de baktık bir garnizondayız. Babam bizi biraz geride bırakarak garnizonun bahçesinde çay içen bir subay topluluğunun yanına gitti. Subayların hepsi oturmuş babamın ayakta hazır ol vaziyette anlattıklarını dinliyordu. Babam bizleri göstererek anlattıkça subaylar bize bakıp duruyordu.

Babam önde; biz dört kardeş arkada ve askerlerin arasında, mevcutlu olarak gidiyoruz. Hatırlayamıyorum babam askeri mahkeme de yargılandı da mı da hapse attılar; yoksa komutanının verdiği disiplin cezası ile mi bizi hapse attılar, bilemiyorum.

Bizi tahtadan yapılmış iki katlı bir eve kapattılar. Babamla birlikte üst katta bir odada kalıyoruz. Öyle sanıyorum ki alt katta da diğer tutuklu ya da hükümlü askerler vardı; onların da babam gibi dışarı çıkmaları yasaktı. Zaten yalnızca bizim kaldığımız koğuşun kapısında da inzibat beklerdi.

Odanın kapısında bir nöbetçi asker. Üç öğün karavanamız geliyor. Bakır kazanda gelen yemeklerimizi hep birden kaşıklıyoruz. Bizlerin gündüzleri çıkıp oynamamıza izin veriyorlar. Bahçede meyveli ağaçlar arasında mahallenin çocukları ile birlikte oynuyoruz.

Yaşım on. Mahallenin kızlarından biri ile daha yakın arkadaşlık kuruyorum ve birbirimize karşı ilgi duyuyoruz. Ne var ki o kızın yüzünü hayal mayal de olsa hatırlayamıyorum. Ama ruhumda bir iz bırakmış ki zaman zaman onun sarışın saçları ile hatırlıyorum ve o çocukluk günlerimi yeniden yaşıyorum.”

Sevgili Balta kendisinden küçük üç kardeşiyle birlikte ilk mahpus hayatını 10 yaşındayken yaşayacaktır.

Onun yaşamı burada özetlediğimiz kadar kısa değil elbette. Bir değil, üç değil, beş on cilt kitaba sığmaz Şu ana değin yazdığı anı kitaplarının sayısı 14...

Hayri Balta'yı daha yakından tanımak isteyenler www.tabularatalanayalanabalta.com adresli sitesinden gerekli bilgileri edinebilirler.

İYİ BİR OKUYUCU...

(Av. Hayri Balta için iyi bir okuyucu demek yerinde olur.

O, okumanın yararına o kadar inanır ki, okumayan bir yazarı, sulanmayan ağaca benzetir. Doğal olarak da sulanmayan ağaç ise sonunda kurumaya mahkûmdur.

Balta her gün iki gazete, hafta bir iki, her ay en bir iki kitap satın alır ve okur. Gazete, ve dergilerden kestiği kupürleri özenle biriktirir...)

“19. Sizin “Ustasız sanat öğrenilmez” diye ünlü bir sözünüz var. Küllerinizden yeniden doğuşunuzda etken olan ustanız kimdi?..”

Benim yetişmemde kuşkusuz ki Dr. Emin Kılıç Kale'nin büyük etkisi olmuştur.

Dr. Emin kılıç Kale hiçbir yanlışıma kabul etmezdi. Yanlışıma gördüğünde büyük bir tepki gösterirdi. Gerekirse ağır biçimde cezalandırırdı bu da yanlış yapmama konusunda bizim irademizi geliştirdi...

Her davranışı ile bizi eğitmeye çalışırdı. Olumlu davranışları ile olumsuz davranışları ile bizim tekamülümüze hizmet ederdi:..

Tam bir Allah adamı idi. Dünyada, malda mülkte gözü yoktu. Dünyada iyi bir isim bırakmak için çalışırdı.

Bizi ayıran ismi Allah oldu. Çünkü felsefi ve siyasi görüş bakımından ayrı düştük. Felsefi olarak ayrılığımız uzlaşmazdı. O bir idealistti ve idealizmin Solipsizm ekolündendi. Felsefesini “Diyen sensin!..” sözleriyle özetledi; ben ise bir materyalisttim ve yaratan madde derdim....

Siyasi görüş bakımından o; öğrencileriyle birlikte, bireycilikte karar kıldı; ben ise toplumculukta...

Felsefi ve siyasal görüşlerim nedeniyle gazetelere yazı vermeme bir türlü kabul etmezdi. İsterdi ki

kendisinin 20 bin sayfayı aşan yazılarını kitaplaştırayım. Bir de sol içerikli yazılarım nedeniyle hem benim hem de kendilerinin başına iş açacağım korkusuna düşmüşlerdi. İşte bu nedenlerle beni istemeden aralarından uzaklaştırmışlardı...

İyi ki ona intisap etmişim. Şu an bile onun olumlu etkisi altında kendi geliştirmekle yükümlü kılıyorum.

Onun hiç unutmayacağım bir sözünü yinelemekten kendimi alamıyorum:

Adama âdem gerek;

âdem ede adamı...

Adam, âdem olmayınca;

âdem, âdem edemez adamı...

“20. Yazılarınızda Eren Bilge adını kullanıyorsunuz?.. Bu nedeni hakkında açıklama yapar mısınız?..”

Eren’liğim Tanrı sırlarına vakıf olmamdan geliyor. Kuran’da çok güzel bir ayet var. Bu ayet dinin özüdür. Hicir suresi 15/99’da geçer. “Yakîyn gelinceye kadar ibadet ediniz!..” der.

Tanrı bilgisinden ve din duygusundan yoksun cahiller bu ayeti: “Ölüm gelinceye kadar ibadet et!” olarak tercüme ederler. Oysa ibadetle ilgisi yoktur.

Bu ayet, erdemli yaşam sonunda insanın vahye (içe doğuş) nail olmasını ifade eder. Bu içe doğuş halkımızın çok kullandığı dinsel bir terimdir. Beklenmedik bir iş yaptığında, sorarlar: “Bu işi nasıl yaptın?..” O da yanıtlar: “İçime doğdu da!..”

Erdemli yaşamı ilke edinen olgun insan olumsuz bir iş yaptığında Tanrı kendisini uyarır. İnanmayanlar Kuran’ın 42/51’inci ayetine bakabilir. Ayet şöyledir:

“Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla, yahut perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip, izniyle

ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz O yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (K. 42/51)

Bu nedenle ben Tanrı'ya yakınlık hasıl ettiğim için kendimi Eren sayarım....

Türkistanlı Şeyh Ebu Said der ki: "O'nu kullukla arayan bulamaz. O'nu O'nunla arayan hemencecik buluverir." **(Tevhidin Sırları. Muhammed İbn Münevver. Kabalıcı yayınevi. 2003. s. 294)**

Anlayan varsa; gelsin elini, ayağını öpeyim...

Bilge adını kullanmama gelince karşılaştığım olaylarda öfkeye kapılmadığım için ve hepsini bilgece karşıladığım için Bilge adını kullanmaktayım. Yoksa bunun bilgililikle bir ilgisi yoktur... Halen de zaman buldukça bilgilenmeye çalışıyorum. Her geçen gün de çok bilgisiz olduğumun ayırımına varıyorum... Benim bilgeliğim olgunca davranışımdır...

Kim Bilge'liğime aykırı bir davranışımı görürse bildirsin bana...

“21. Son sorum: “27 Mayıs Milli Devrim Derneğinin onursal üyeliğine seçildiniz. Bu nasıl oldu?”

Adı geçen Dernekte dört yıla yakın bir süre Pazartesi söyleşiler düzenledim. Bu söyleşilerde ahlakî, dinî, tasavvufi ve siyasî konuşmalar yaptım. Derneğe gelip giden birçok üyeyi aydınlattım. Bu hizmetim karşılığı olarak onlar da bana “Onursal üyelik” verdiler, ki kendilerine teşekkürü bir borç bilirim.

Hastalığım artınca söyleşilere gidemez oldum. Şimdi onlar geliyor arada sıra...

+

Fevzi Günenç'ten: Dün bir telefon aldım Hayri Balta'dan... Yeni bir kalp krizi geçirmiş... Kalbine pil takmış doktorlar. Bu pil, kalbi teklediği zaman, şok

verip hayatta kalmasını sağlıyormuş.

Ne var ki bu şok ölümden de beter geliyor yazarımıza. "İçimde bir çatırtıdır koptu, gözlerinin önünde şimşekler çaktı!" diyor son yaşadığı soku anlatırken. Sonra da şiire dökmüş yaşadığı bu korkunç olayı.

Şiir şöyle...

BİRİNCİ ŞOKU ALDIM!

(Sözüm şok yaşamayanlar içindir...)

10 Kasım 2006 geçirmiştım dördüncü kalp krizini.
Bu kriz üzerine ölmüşü kalbimin yüzde yetmiş beşi.

Şu an, kalbimin pompalama oranı yüzde yirmi beşmiş...

Bu durumda kalbime, pil takmak gerekmiş...

Çaresiz, "Takın dedik", "Ne gerekse yapın!..
Vakit geçirmeden kalp pili takın!."

18 Kasım 2006'da kalp pili taktılar.
Durup dururken beni "Pilli Dede" yaptılar.

"Ne işe yarar bu kalp pili?" dedim bir ara...
Dediler: "Kalbin tekleyince bu pil girer araya..."

Şok verince kalbe...
Döner kalp normale..."

5 Kasım 2008 saat on sekizde...
Bilgisayarın başında, çalıştığım yerde...

"Küt!" diye bir ses, sanki bir kütük düştü...
Sonra, trafo patlamış gibi bir ışık yandı söndü...

Bir boşluk hissettim yüreğimde
Bir ürperme, bir titreme, bedenimin her hücresinde...
Kalp pili takarlarken demişlerdi:
“Şok alırsan koş gel bize...”

Hemen koştuk acile
Bağladılar monitöre....

Kardiyografi çektiler.
Damar yolu için damarımı deldiler...
Kan aldılar, tahlil ettiler...
Kan şekerimi ölçtüler...
Dediler:
“Yapılacak olanı yapmışlar.
Kalbine pil takmışlar.

Sinirlenme, heyecanlanma,
Kilo alma, kendini yorma...
Bir de:
Sevgilin varsa sarılma...
Hazır olmalısın bu şok dalgalarına...”

Taburcu olduk,
Kendimizi evde bulduk..

Hemen yatağa koştum,
Sırtüstü yattım
Tavana baktım...

Düşündüm;
“Demek; her şok dalgasında
‘Küt!’ diye bir ses duyacağım.
Sonunda trafo patlayacak
Ve ben: “Işıklar içinde öleceğim!..”

Kalp pili değil sanki içimdeki
Bir bomba, saatli ...

Bir kaygı, bir korku, bir panik atak...
Bu saatli bomba ne zaman patlayacak?

Neler gelmedi ki başıma,
Sonun da bu da geldi başıma...

Yaşam, işte böyledir...
Göreceğiz daha neler neler...

Bu birinci şok dalgası..
Bu da bizdeki yaşam halkası...
Bakalım ne zaman gelecek arkası...

Bunu beklemek ne kötü bir kaygı...
Böyle bir kaygı ile yaşamak ne acı!...

Av. Hayri Balta, 7.11.2008

+

Ona bu olay üzerine şu iletiyi yollamıştım:

Sevgili Eren Bilge Avukat Hayri Balta,

Seni çok iyi anlıyorum; o saatli bombayı seninle
birlikte sanki ben de içimde taşıyorum...

Her şeyin bir avuntusu vardır. Eğer içindeki o trafo
olmasaydı, sanırım yaşam seni yitirmiş olacaktı.
Dünyada belki de senden başka birisi daha yoktur
hayatietinin yüzde 25'i ile yaşarken yüzde bin ürün
veren.

“...Trafo yine patlayacak

Ve ben

“Işıklar içinde öleceğim...” diyorsunuz.

Buna daha çok zaman var.
Doğa onca da acımasız değil.
Senin yazdıklarına, yazacaklarına daha çok
ihtiyacımız var...

Saygı, sevgi...
Sunarım sağlık dileğimi...
Fevzi Günenç, 10.11.2008

X
EVLERİ TABAKHANEYE BAKAR...

(Tabakhane sadece işyerlerinden oluşmuş bir yöre değil. Tabakların evleri de oradadır. Aileleriyle birlikte aynı yörede yaşar tabaklar. Tabakhane hayat veren Alleben deresi bu evlerin önünden akar.

KURUSUN DİYE SERİLMİŞ DERİLERİ...

Tabakhane, kalenin eteğinde yer alıyor. Evlerinin karşısında tabak dükkânları vardı. Dükkânların önünde kurusun diye serilmiş derileri olurdu hep.

Vefalı tabak kadınları kocaları için maniler de düzmüşler.

“Tabakhane ardı kale,
Büyür ne gül ne de lale,
İşine bak utan felek.
Tabağa ettiğin hale.”

+

**BABASI MEHMET BALTA,
KARDEŞİ HASAN BALTA**

Ömür yiyen meslek, tabaklık...
Güçlü kuvvetli bir delikanlıydı Hasan Balta.
Tabakhanenin sert koşullarına o bile dayanamadı.
Genç yaşta yaşamını yitirdi.
Mehmet Balta, Hasan ile Hayri'nin babası.
Ömrü Tabakhanede, derilerin arasında geçti.
Meslek onu genç yaşta aramızdan aldı...

Hasan Balta, sevdiği derileri yerden yere vurarak genç yaşta ömrünü tüketen, yürümeye başladığı günden öldüğü güne kadar Tabakhaneden, tabaklıktan uzakta kalmayan, hem de okuyan yazan seçkin bir kişiydi.

Yaşıtımdı Hasan Balta. Ben abonelere gazete dağıtan bir çocuktum, o gazete okuyan bir çocuk. Ne büyük keyifler duyardı kazancıyla gazete alıp okuyabilenlerden olduğu için o yaşlarında...

Hasan'ın mesleğiyle ilgili olmamıştım. Bir gün böyle bir yazı yazacağımı bilseydim ilgilenmez miydim hiç?

Neyse ki, Hayri Balta var. Hayri Balta, tabaklığa isyan eden büyük oğuldu. Ne yaptı, etti, 49 yaşında da olsa üniversite bitirip avukat oldu.

Hayri Balta'nın da ömrü Tabakhanede geçmiştir. Hayri Balta tabaklıktan kurtuluş, dışardan sınavlara girerek, gece okullarında okuyarak kendini kendi küllerinden yeniden oluşturarak okuyan, yazan bilge bir kişi olmuş ve avukat olarak yaşamını sürdürmeyi başarmıştır. Ancak bu, Tabakhanede tabaklık işini yapanlarla birlikte, gençlik yıllarında aynı acıyı paylaşmamış demek değildir. Onu o gençlik, o tabaklık yıllarına çektik.

“1. Bize dünün Tabakhanesini, tabaklarını anlatır mısınız üstat?”

Alleben deresinin suları Tabakhaneye gelince, orada esnafın oluşturduğu bentte birikirdi. Buraya Tabaklar Bendi denirdi. Tabaklar bendinin suyu büyükçe bir arıktan tabak dükkânların üstünden geçirdi. Geçerken de her dükkânda açılan delikten dükkânların içine akarak deri temizleme ve işleminde kullanıldıktan sonra yine Alleben (Gaziantep'in içinden geçen küçük bir dere) deresine dökülürdü. Bu işleme ve temizleme işinde tabaklar; Karasusak adını verdikleri büyükçe bir tas kullanırlardı.

Bu tas kimyasal maddelerle haşır neşir olduğu için kapkara olurdu. Dericiler, dükkânın taban taşlarını yalayarak geçen sulara sürte sürte su aldıklarından Karasusak'ın ön tarafı yarı yarıya aşınırdı... Kimi zaman dericiler dükkânlarının ortasından geçen bu suyu Karasusakları ile içerdi.

Tabakhaneli olmayanlar, "Tahta Köprü'den geçme, Karasusaktan su içme!" diye Tabakhanelilere takılırlardı. Bir de şöyle takılırlardı tabaklara "Bostandan dışarı kabak, adamdan dışarı tabak..."

Tabaklar işlerini bitirince Söğütlü kahvede buluşarak hem günün siyasal, sosyal olaylarını değerlendirirler hem de; iskambil ya da dama oynayarak vakit geçirirlerdi.

"2. İşledikleri derileri ne yapardı tabaklar?"

Tabakhanenin merkezi Söğütlü Kahve idi. Söğütlü Kahvede tabaklar (debbağlar, dericiler), hem ham derilerin alışını, hem de işlenmiş derilerin satışını yaparlardı.

Satış mezat biçiminde yapılırdı. İşlenen deriler sırası ile satışa sunulurdu. Kim çok artırırsa satış onun üzerinde kalırdı. İşlenmiş derileri alan deri boyacıları;

boyadıkları derileri sırlayarak Kunduracı çarşısına götürüp satarlardı. Bunlar da aldıkları bu boyanmış derileri kunduracılara satarak aracılık yaparlardı.

Mezattaki satış çok çekişmeli geçirdi. Bazen öylesine bir hal alırdı ki sırf alıcıların birbirine kişilik ve üstünlük gösterisi nedeniyle; sahtiyanlar (işlenmiş keçi, koyun derisi) değerinin iki üç katı fazlasına bile satılırdı. Bu rekabet de deri işleyicilerinin işine yarardı.

“3. Tabakların o zorlu çalışmalarını da anlatır mısınız?”

“Alleben kıyısında bulunan tabakların çalışmaları görülmeye değirdi. Sabah ezanı işe kalkarak idare lambası ışığında çalışmaya başarlardı. Önce kazanda su kaynatırlar. Kaynattıkları bu kaynar suyu silelerine (Büyük ahşap kap) boşaltırlar. Bildiğimiz Sumak bitkisi yaprağını torbasından da sileye dökerek yarı bellerine değin sileye girerlerdi.

Sumak yaprağı karışmış bu suya ham derilerini evire çevire batırıp çıkardıktan sonra ayaklarının altına alarak tepiklerlerdi. Ayaklarının altına aldıkları bu derileri tepikledikleri zaman daha öncekiler yüzeye çıkardı. Yüzeye çıkanları yeniden yaprak suyuna batırıp çıkararak ayaklarının altına alırlardı. Tabaklar bu işleme “heyden tepme” derdi...

Ancak derilerin Sumak yaprağı ile pişirilmesinden önceki aşamasında derilerin it atığından geçirilmesi gerekirdi. Bu da dükkânların ortasında ve silelerinin önündeki taşlıkta yapılırdı.”

Bu çalışma öğlenin en sıcak saatlerine kadar açık havada devam ederdi. Tabakhane kadını için şöyle bir öykü anlatırlar.

Hattuç bacı evinin hayadında (avlusunda) güneş altında, öğle yemeği olarak kuru ekmek yiyormuş.

Komşusu, iki evi birbirinden ayıran süyükten (duvardan) seslenmiş. “Kele bacım, ekmeği neden kuru kuru, hem de güneşin altında yana yana yiyorsun?”

Hattuç bacı yanıt verir. “Benim herifim (kocam) güneşin altında yana yana çalışırken gölgede lokma geçer mi benim boğazımdan?”

Bu vefalı tabak kadınları kocaları için maniler de düzmüşler. Biri şöyle: “Tabakhane ardı kale, yeter ne gül ne de lale, işine bak utan felek, tabağa ettiğin hale.”

“4. İt atığı nasıl temin ediliyordu, ne işe yarıyordu?”

Dereden gelen su kesilirdi. Yapma bir havuza sıcak su konurdu. Bu suya da kuru it dışkısı döküp ayakları ile çiğneyerek sıvılaştırırlardı. Sonra kireç aracılığı ile tüyleri dökülmüş ham deriler; sıvılaştırılmış bu sıvının içine konarak dört beş saat bekletilirdi. Bunları getirip tabaklara (debbağlara, dericilere) satanlara sakatçı uşağı denirdi.

İt dışkısını ‘sakatçı uşağı’ adı verilen çocuklar toplardı. Bunlar, sabahın erken saatinde kalkıp yakın köylere giderek buldukları kurumuş it dışkılarını, ellerindeki raketlerle yerden alıp. Sırtlarında taşıdıkları gaz tenekesine doldururlardı. Sakatçı uşakları bu gaz tenekelerinin hacmini küçültmek için altından Amaçları ve dört yanında tekmelerle küçültebildikleri kadar küçültürlerdi. Amaçları küçülttükleri bu gaz tenekelerini bir an önce Tabakhane’ye yetiştirip satmaktı. Sakatçı uşaklarının bu aceleliğini görenler: “Ne o!.. Tabakhaneye bok mu yetiştiriyorsun!.. “ demekten kendilerini alamazlardı.

Sakatçı uşaklarından birinin adı Kazım’dı. Sakatçı Kazım pazarlıkta usta idi. Debbağlara getirdiği atıkları satarken çekişir dururdu. Daima it atığını, yüksek bir

bedelle satardı. Bazen bedeli az bulunca satmaz eve götürür, ertesi gün getirip satardı. Satar satmaz da doğru kahveye giderek kağıt, dama, tavla gibi oyunlar oynardı.

Önce deriler tüylerinden temizlemek için kireç kullanılırdı. Ondan sonra tüyleri yolunmuş deriyi it atığı ile pişirirlerdi. Bu işlemden sonra dericiler, Sumak yaprağı ile silelerinde pişirdikleri derilerde kalan et parçalarını kazımak için güneş doğar doğmaz dükkânlarının önüne çıkarlardı. Derinin boyun kısmını kendi boylarındaki kütük ile duvar arasına koyduktan sonra iki saplı bıçakla deriyi iyiden iyiye kazıyarak temizlerlerdi. Tabaklar etten sinirden temizledikleri bu deriyi suda yıkadıktan sonra güneşe sererek kurutup satışa sunarlardı.

Tabaklar, duvara dayadıkları kütükler üstünde deri kazıma işini her gün zevkle yaparlardı. Bu işlemlerden sonra siledeki posası çıkan bu sumak yapraklarını dükkânlarının önüne küme küme dökerlerdi. Biz çocuklar da bu havcar (sumak yapraklarının kullanıldıktan sonraki posası...) kümelerine çıkarak, bizim gibi çıkmak isteyenleri: "Ankara benim!" diye aşağı iterdik."

ALLEBEN DERESİ...

(Alleben deresinin suları Tabakhaneye kadar pırıl pırıl akarak girer; Tabakhane'den siyah bir renge bürünmüş olarak çıkıp yoluna devam eder.

Bu yolculuk Fırat'a ulaşıncaya kadar yeniden arlaşıp, durulaşıp sonra da nehirle birlikte Basra Körfezine karışır...)

“5. İşin bunca zor olmasına karşı, kazancı iyi miydi bari Tabakların?”

Taşköprü ile Tahtaköprü arasında sıralanan tabak esnafı; kanaatkar, şakacı, hoşsohbet, neşeli, sevimli, insanlardı. Günlük kazançları ile geçinirlerdi. Ahım şahım bir gelirleri de yoktu... Öyle sanıyorum ki bu işçiler bir gün çalışmasalar ertesi gün aç kalabilirlerdi.

Tabaklar, işleri bitince hemen eve giderek gündüz uykusuna yatarlardı. Çünkü onlar sabah ezanı ile birlikte işbaşı yapar, idare lambası ışığı altında işe başlar, öğleye kadar çalışırlardı.

“6. Tabakhanedен geçtiğim zaman, Tabakhaneli olmayan ben, oradan yayılan kötü kokuya dayanamaz, burnumu tutardım. O yörenin insanları bu kokuya alışmış olmalıydılar. Ama oradaki kirlilik hep öyle kalmazdı. Tabakhaneyi bazen pırıl pırıl temiz, kokusuz olurdu. Nasıl olurdu da arınırdı Tabakhane?”

Tabakhane sadece işyerlerinden oluşmuş bir yöre değil. Tabakların evleri de oradadır. Aileleriyle birlikte orada yaşarlar. Bu yöre; Boklucaören, Çakmak Mahallesi, Karamaraş, Sinler diye anılırdı...

Bu mahallelerin erkekleri genellikle kilimcilik, kuşakçılık, ve tabaklıkla uğraşırdı.

Boklucaören, benim doğduğum sokağın adıdır.

Resmi adı ise Hasan Palta sokağıdır.

Hasan Palta sokağına Boklucaören denmesinin nedeni: Bu sokağın ortasından bir arık geçerdi. Bütün evlerin, yüznumaralar da dahil, bütün atıkları bu arığa akardı ve arıktan boklar akardı. Bu yüzden de bu kıvrım kıvrım olan sokağa Boklucaören denirdi. Kaleoğlu Çıkmazı bu sokaktadır. Ayrıca bu sokakta iki tane de Kabaltı var. Duyduuma göre şimdi bu sokakta bir de müze açılmış...

Tabakların kirlettiği Alleben deresini yine Alleben'in kendisi temizlerdi. Bir bakarsın yaz günü birden bire kendini gösteren yaz yağmuru derede biriken bütün atıkları alıp götürürdü. Böylece dere temizlenmiş olurdu. Böylece Tabakhanedeki çocuklara gün doğardı. Yer yer biriken su birikintilerine girip çimerlerdi.

Karamaraş Pınarı'nın 100 metre kadar berisinde derenin kenarında üç dört tabak dükkânı daha vardı. Bu tabak dükkânlarından biri Ekşimişki lakaplı iki kardeşe aitti.

Bu dükkânın bir özelliği vardı. Dükkânın merdivenlerle inilen aşağısında bir pınar dükkânın içinde kaynayıp dururdu. Dükkânda çalışanlar su içmek istediklerinde karasusak'larını bu suya daldırıp içerdilerdi. Pınarın suyu dükkânın altından yine Alleben deresine akardı. Bu dükkân da kaybolup gitti.

Burada şunu belirtmek gerekir ki eğer sel Alleben deresini temizlememiş olsaydı Tabakhane de oturulur hal kalmazdı... İyi ki ara sıra sel gelirdi. Gelen sel Alleben deresini biriken atıkları alıp götürürdü. Selden sonra Alleben deresinde su artardı, berrak mı berrak bu suyun gürül gürül akmasını seyretmeye doyum olmazdı. Bu duruma gelen Alleben deresini, Alleben Çocuğu (Hayri Balta) inip kucaklamak isterdi... Çoğu zaman kucaklardı da...

Alleben deresi Tabakların bendine takılınca bir

göl oluştururdu. Bazen sel gelirdi ve bu bendi alır götürürdü. Bunun üzerine Tabaklarla Bostancılar bir araya gelerek Tabakhane bendini yeniden yaparlardı. Her seferinde daha sağlam yaptıklarına inanırlardı; ne var ki sele ne dayanır... Büyükçe bir sel gelince yaptıkları bent yeniden yıkılırdı.

+

Günümüzde bütün bunların hepsi hayal oldu. Artık ne Tabakhane var, ne tabaklar var, ne Kilimciler, ne Kuşakçılar de Hasan Baltalar var...

Onları bulanık gözlerle, gülümsemeye çalışarak anıyoruz.

Avukat Hayri Balta'ya, Tabaklar konusunda bizi bilgilendirdiği için teşekkür ediyoruz.

Fevzi Günenç, 28.3.2009

X

XX

**KEŞKE DÜNYA Av. HAYRİ BALTA GİBİ GÜZEL
İNSANLARLA DOLU OLSA!**

KENDİNİ KÜLLERİNDEN YARATAN BİRİ

Onu (Hayri Balta'yı) Alleben deresi kenarında aylak aylak dolaşan serkeş bir delikanlı olarak görüyoruz başta. Ortaokula başlamış ama öğrenimini sürdürememiş. Nedeni de şu: Bir temizlik yoklamasında Türkçe Öğretmeni kendisine:

"Gömleğin kirli, git değiştir de gel..." deyince, bir daha okula gidememiş...

Neden? Ona temiz bir gömlek verecek annesi yokmuş da onun için... Çünkü annesi kendisi 10 yaşında iken ölmüş... Böylece Tabakhanedeki arkadaşlarına uyup başıboş yaşamı seçmiş.

Belâ nerede, o orada. Birinin haksız bir iş yaptığını görse hemen ibiğine biner, kavga eder...

Tabakhane kanununu uygulamaktadır o. Kanun odur! Çevresindeki herkes korkmaktadır kendisinden.

“Aman şerri bize bulaşmasın...” diye herkes ondan uzak durmaktadır.

Ona uzak durmayan bir tek kişi vardır. Bakkal Ahmet Ağa. Ahmet ağa “Heyri”nin yaşamını öteden izlemekte, onun için üzülmemektedir.

“Bu çocuk asil bir ailenin çocuğu... Ailesindeki herkes akli başında, terbiyeli, saygılı, saygıya değer kimseler. Bu oğlan neden böyle aykırı çıktı? Ne olacak bunun sonu?”

Bir gün çağırır onu dükkânına. Şöyle ges bir zamanda... Gece yarısı evine dönerken örneğin.

“Hele gel oğlum Heyri, seninle birez gonaşak...”

“Benimle ne konuşacaksın Ahmet ammi. Benim seninle bir sorunum yok ki?..

“Var var, gel hele sen...”

İstemeye istemeye girer bakkal dükkanına Heyri.

“Buyur ammi...”

Bir sandalyeye oturtur onu Bakkal Ahmet. Bir Sofdağ gazozu açar kendisine. Gazozu içmek istemez Heyri ama öbürünün ısrarı üzerine şişeyi yavaşça ağzına götürür, utana utana bir yudum alır.

“Bu sendeki şu anda gördüğüm utanma duygusu, senin düzeleceğine, adam olacağına işaretler oğlum Hayri...” diye söze başlar Bakkal Ahmet.

“Ne düzelmesi, ne adam olması dayı? Niye biz adam değil miyiz?..”

“Değilsin tabii ulan! Adam mısın? Sabahtan akşama Alleben kenarında sürtmek. Onunla bununla kavga etmek adamlık mıdır?”

“Onlar da doğru yollarına gitsinler, ona buna zarar vermesinler...”

“Sen Tabakhanenin jandarması mısın?”

“Jandarmasıyım! Haksızlara, adilere, terbiyesizlere

birinin dur demesi gerek!”

“Bırak şimdi Donkişotluğu oğlum. Toplum, toplumun eğri insanlarını zorbalıkla tek başına bir tek sen yola getiremezsin. Her şeyin yolu yordamı vardır. Önce kendine bakacaksın. Bak askerliğini de yapıp geldin, ne güzel... Artık dinginleşmeli, doğru düzgün bir yaşam kuralısın. Yarın evleneceksin, çoluk çocuğa karışacaksın. Böyle kalırsan kim kız verir sana?..”

Bu sözlere vereceği karşılık yoktur Hayri'nin. İçindeki bir duygu “cız” diye yakar yüreğini.

“Artık son vermelisin bu yaşama, sabah akşam şarap içmelerine...”

“İçiyorsam kendi paramla içiyorum. Kimseden çalmıyorum, zorla almıyorum ya ammi...”

“Bugün çalmazsın, zorla almazsın ama yarın bir gün paran olmayınca onu da yaparsın. Bu senin gittiğin yol, yol değil oğlum. Kemal bey gibi okumuş bir adamın yeğenine, Memet ağa gibi melek bir adamın oğluna yakışmaz bu yaşam...”

Dost acı konuşur. Bakkalın söyledikleri önce fena halde canını sıkar Hayri'nin. Sonra düşünmeye başlar. Adam doğru mu söylüyor ne?..

“Şimdi söyle bakalım, ne olacak oğlum bu senin sonun?”

Dolukur, ağlamamak için kendini zor tutar Alleben'in Tabakhaneli kabadayısı.

“Ne yapayım dayı?.. Yapabileceğim başka bir şey mi var sanki?”

“Var ya oğlum, olmaz olur mu? Adam gibi adam olabilirsiniz istesen.”

Güler buna Heyri.

“Nasıl?”

“Bak, sözlerimi iyi dinle. Doktor Emin Kılıç Kale diye birinin adını duydun mu sen?”

“Duymadım.”

“Öyleyse şimdi duy. Bu adamın Hayat Dersleri diye bir okulu var...”

“Bu yaştan sonra okula mı gideceğiz dayı?”

Oğlum bu okul senin bildiğin okullardan değil. Burada insana insanlık öğretiyorlar. Okuma yazma, bilgi, bilim öğretiyorlar. Müzik öğretiyorlar...”

Öbürleri değil de müzik ilgisini çekmiştir Hayri'nin.

“Müzik mi?”

“Müzik ya...”

“Eee?”

“Git buraya, öğren bütün bunları. Farklı biri ol. Alleben'den Çankaya'ya taşın...”

“Çankaya ne ki Bakkal ammi?”

“Bırak ne olduğunu şimdi. Günü gelip kendini orada krallar gibi gördüğünde anlarsın ne olduğunu.”

Farklı bir şeyler söylendiğini duyumsuyordu Hayri. Önünde farklı bir yol açıldığını...

“Beni alırlar mı ki oraya? Yani şu okul mu neyse, oraya... Hani, müzik de öğretilen yani... Yaşım geçmedi mi?”

“Alırlar... Yaşın geçmedi. Orada senden yaşlıları da var. Selâmımı söyle yeter.”

Hayat Dersleri Okulu'nun adresini alıp ertesi günden tezi yok yola çıkar Hayri. Tırmanır Amerikan Hastanesi Yokuşunu. Bulur Doktorun evini. Söyler kendisini kimin gönderdiğini.

Oradakilerin kendisini kuşkuyla, yabansı karşılayacaklarını düşünmektedir Hayri. Oysa hepsi dost bakışlarla bakmaktadır ona.

Bir yana ilişir. Ona ilk günden buranın kuralları öğretilir. Hayat Dersleri Okulu'na giren adam yalan söylemez. Sigara içmez, içki içmez. Başkasının namusuna hainlik etmez. Durmadan kendini geliştirir. İyi insan, güzel insan olur. Kendine, topluma, yurduna, dünyaya yararlı insan olmak için çabalar. Özetle eline,

diline, beline sağlam biri olur... Bunları yapamayanlar burada barınamazlar, geldikleri yere geri dönerler.

Çok heyecanlanır Hayri. Değişmeye, onlara söz vermeden önce, kendi kendine söz verir. "Bu söylenenler ne güzel sözler!" der... Bunları yapabilen insanlardan biri olmak ne güzel bir şey!

Kısa zamanda değişir Hayri. Oradaki öğrencilerden güzel el yazısı yazmayı, notaları değerleri ile okumayı öğrenir... Eline aldığı "ney" denilen aletten, kulağa hoş gelen sesler çıkartmaya başlar. Bu arada tefle ritim tutmayı da öğrenir...

Çok geçmeden eski huylarını tümünden bırakmayı başaracak, uyumlu, örnek bir öğrenci olarak göze girecek, öğreticisinin gözdelelerinden olacaktır Hayri.

Bu arada bir işe de gereksinimi olacaktı elbette. Öğreticisi ile arkadaşlarının önermesiyle Gaziantep Millî Eğitim Müdürlüğünün temizlikçi kadrosunda yazman olarak işe başlar...

Yazmanlığın üstesinden öyle bir gelir ki Hayri, daha işe girişinin ilk ayında dairede herkesin sevdiği biridir artık. Özellikle de Müdürün...

Ama yazmanların öğrenimi olur, diploması olur. Bizimkinde bunlar yok. Ortaokul birden terk bir yazman... Hemen dışarıdan ortaokul bitirme sınavlarına hazırlanmaya başlar. Öylesine bir aşkla sarılır ki işe, açlıkla sarıldığı bütün ders kitaplarını su gibi içer, en iyi dereceyle ortaokul diplomasına kavuşur.

Diplomasını veren öğretmeni ona, "Bütün derslerin pekiyi oğlum. Ben sana daha iyi notlar vermek isterdim ama ne yapayım ki, "PEKİYİ"den daha büyük not yok!" diyecektir.

Bu arada Baba Mehmet, anası çoktan toprağa karışmış olan oğlunun mürüvvetini görmek istemektedir. İşte, artık işi gücü de vardır... Onu çarçabuk evlendirir.

Akyol mahallesinden Meliha Hanım'la yaşamını

birleştiren Hayri'nin bir biri ardından yavruları dünyaya gelmeye başlar. Ama hepsi de kız çocuğudur. Bir de erkek çocuğa kavuşabilseler!.. Bunun için kızlarının sayısını dörde kadar yükseltmekten kaçınmayacaktır Meliha Hanım.

Son olarak ikiz erkek çocuk doğurur ama bunlar çok yaşamaz kısa zamanda yaşamını yitirir. Böylece Meliha Hanım'ın erkek çocuk tutkusu içinde hep ukde olarak kalır.

Sonunda, bugün artık her biri birer Hacettepe Güzel Sanatlar akademisinden grafiker, Gazi Üniversitesi resim bölümünden mezun öğretim üyesi, işletmeci ve teknik ressam olan çocukları için "İyi ki bütün çocuklarım kız olmuş! Ne güzel kızlarım oldu! Tanrı herkese böyle yararlı çocuklar nasip eyleye!.." diye sevinecektir Meliha Hanım. Elçin'i, Gülçin'i, Elgin'i, Yener'i için...

Dar gelirleriyle çocuklarını hep bodrum katlarda; güneşsiz, havasız evlerde büyütme zorunda kalacaktır Balta ailesi... İlk yıllarda, çocuklar solunum bozukluğu gibi kalıcı hastalıklara yakalanabilirdi ama bünyeleri sağlam olduğu için kalıcı bir hastalığa yakalanmazlar....

Bir şeyler yapmalıydı Hayri... Ortaokul mezunu olmak yetmeyecekti ona. Yükselmek için daha çok okumalıydı. Bu kez Lise diplomasının peşine düşer. Ne var ki, bir süre sonra şu kaniya varır: "Ustasız çırac, zenaat öğrenemez"

Bunun üzerine gece okuluna yazılır. Gündüzleri Milli Eğitimdeki işini sürdürür, geceleri okula gider, Hayat Okulu öğrenimini de sürdürür. Peki ya derslere ne zaman çalışır? Ayakta, mutfakta, yolda yürürken, otobüste, iki taşın arasında, uykusundan özveride bulunarak...

Bu tutkulu çalışma tam sekiz yıl sürecek, Hayri

gece okulunun bütün sınıflarını iftiharlık olmak üzere hem sınıf hem okul birinciliği ile bitirecektir.

Bu arada Doktor Emin Kılıç'ın Yazman'ı da olmuştur o. Hayat Okulunun öğrencilerini aydınlatan Mektuplarını kendisi kaleme alıyor, çoğaltıyor, arkadaşlarına kendisi dağıtıyordu artık.

Gazeteci olduğunusanan, yazarlık saplantılı, yetersiz bazı kimselerin, gündemde olabilmek için sarıldığı bir yöntem vardır: "Atatürkçülük, cumhuriyetçilik, ilericilik, laiklik dünyaya geniş pencereden bakmak gibi özellikleri olan seçkin insanlara dünyayı dar etmek... Bunun için de en geçerli gerekçe: Dinsizlik, masonluk, komünistlik yaftası..."

"Doktor Emin Kılıç Kale, Hayat Dersleri Okulu'nda öğrencilerine bu muzur şeyleri öğretmektedir(!)..."

"Bu okula devam eden Hayri Balta da hem dinsizdir, komünisttir hem de masondur..."

"Bunların rastlandığı yerde başları ezilmelidir."

Yerel basında hem Dr. Emin Kılıç hem de Yazmanı Hayri Balta aleyhine günlerce yazılar yazılır, kampanyalar yürütülür...

Aslında bütün bunlar onları hem kamuoyu gözünde küçük düşürme hem de adliyenin, savcılığın, emniyetin harekete geçmesi için ihbardır.

Ne var ki sağduyulu güvenlik güçleri yaptıkları araştırma soruşturma sonucu bunların yurda, devlete, millete zarar verecek nitelikte kimse olmadıkları, böyle bir eylemin peşinde bulunmadıkları kanısına varacaktır.

İş bu düzeye varıncaya dek elbette ki peşlerine az ajan salınmayacaktı onların. Çok ilginç anılarından biri aza aşağıda anlatılmaktadır Balta'nın:

Okula, işe gidip gelirken peşine takılan bir polis vardır. Hayri yürür, o da yürür. Hayri durur, o da durur.

Sonunda bizimki durup adamın yanından geçmesini

bekler. Adam tam yanından geçerken elini yakalayıp koluna girer.

“Birader, neden öyle ötelerden zahmetle izliyorsun ki beni? Gel birlikte yürüelim. Yürürken konuşuruz, canımız sıkılmaz, vaktin nasıl geçtiğini bilmeyiz. Böylece hem birbirimizden bilgi alış verişi yapmış oluruz, hem de sen raporuna yazacak bol doküman elde etmiş olursun...”

Sivil polis mahcup olur. Koluna girip birlikte yürümez onunla ama bir süreliğine olsun peşinden düşer.

Parmakları da az boyalara batırılıp çıkarılmayacaktır, az işlenmeyecektir emniyet kayıtlarına Hayri'nin...

Buna çok içlenen arkadaşımız küçük bir kitapçık çıkartacaktır. Her parmağının ve iki elinin mürekkebe bulayarak izini bastığı bu kitabına “Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim” adını verecektir.

Basının ihbarları işe yarayacak, emniyet soruşturmaları, adli ve idari takibatlar Hayri'nin, yargılanıp aklanmasına karşın, işsiz kalmasını sağlayacaktır.

Ne yapsın adam? Ailesini yaşatmak zorundadır. Yapabildiği tek iş yazı yazmaktır... Yazı makinesini alır, bir de açılır kapanır masa uydurur, gider adliyenin önünde arzuhalcilik yapmaya başlar.,

O yıllarda benim yayınlanmakta olan günlük Kurtuluş Gazetemde de bir köşe sahibi olacak, her gün, insanları iyiye, güzele, doğruya yönlendiren yazılar yazacaktır.

Arzuhalciliğe başlayışının 30 günü dolmadan gazeteye gelişlerinden birinde adliye kapısındaki işini bırakacağını söylüyor Balta. Sebep: Ona gelen bütün müşteriler yoksuldur. Bırakın kendisine arzuhalcilik ücreti ödemeyi, kâğıt alacak, arzuhale yapıştırılacak 16 kuruşluk damga puluna ödeyecek paraları olmadığı gibi açılacak davaların yatırılacak harçlarını ödeyecek

paraları da yoktur.

Arzuhalci Hayridir bu... Elinin darda olmasına rağmen bu kez yoksul müşterilerine kendisi yardım etmekte, böylece sıfırı tamamen tüketmektedir.

Sürekli basında çıkan ihbarlar sonucu kaç kez işinden olur Hayri Balta. Emniyetlik olur, adliyelik olur.

Mahkeme ,mahkeme, mahkeme...

Mahkemeleşmelerin sonunda adliyeden beratını alır Hayri Balta. Yargılama sonunda **“Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsedir!”** (Gaziantep Sorğu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verilir. **Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın”** unvanını alan tek kişi olur ama polis peşini bırakmayacaktır ve her girdiği işyerinde işten atılması için patronuna baskı yapacaktır.

Böyle bir unvan mahkeme kararı ile ilk olarak Hayri Balta’ya verilmiştir...

Bu güzel Gaziantepimizi çok mutlu eden olaylardan biri, kendisinin, çoluk çocuğunun ekmeğiyle oynayan sözüm ona basıncıları, muhbirleri mahkeme sonunda tazminat ödemeye mahkûm ettirmesidir. Balta aldığı tazminatla eşine dostuna baklava ziyafeti çeker. Bu ziyafetin adını da “Haksıza Lanet Baklavası Ziyafeti” koyar.

“Baklavayı yiyin, haksıza lanet olsun!” deyin yeter der...

Anarşi döneminde, anarşinin kanı ona da bulaşacaktır. Bir gece önünü çevirir dar görüşlü bir kaç siyasi şaki. Böyle güzel bir insana nasıl kıyılır? Bir gece önünü çevirdi dar görüşlü bir kaç siyasi şaki, kendileriyle gelmesini söylerler. Gitmez o. Gelmezse öldüreceklerini söylerler.

“Gitsem beni zaten öldüreceksiniz, şimdi öldürün...” der. Direnme, kapışma bir tabancanın bir el ateşlenmesi ile sonlanır. Şakiler kaçır, o ise ağır yaralı olarak yere

yığılır.

Neyse ki o ara mobilet motoruyla biri geçmektedir oradan.

“Vuruldu!” der mobiletliye inleyerek. “Beni Hastaneye yetiştir arkadaş!”

Yerde kanlar içinde yatan bu adamı alıp hastaneye taşır mobiletli insan kişi. Böylece, ağzından 15 gün kan gelmesine karşın, ölmez Hayri Balta...

Yaşayacak daha çok ömrü, yazacak çok yazısı, uyaracak çok insanı vardır daha onun.

Başkente göçülür. Genel İş Sendikasında iş bulunur.

Doğum günlerini hiç bir zaman kutlayamamış olan Hayri'miz 43'ncü yaşında gece lisesini bitirmiş, sınavlara girerek 44 yaşında Hukuk Fakültesini kazanmıştır.

Hukuk Fakültesi öğrenimini bin bir güçlüğe karşın güçlükle bitiren Balta artık 49 yaşında bir avukattır.

Yenimahalle'de, evine yakın bir büro açar. Büronun kapısına levhasını asar:

AVUKAT HAYRİ BALTA

Bütün bunları ne kadar da kolay anlattım. Zor yazabileceğimi düşünüyordum ama kolay yazdım. Gelin de bir de Hayri Balta'ya sorun hele bakalım, bu hayatı o kadar kolay yaşadı mı? Bu sona o kadar kolayca ulaşabildi mi?

Bakkal Ahmet amminin kehanetinde olduğu gibi Çankaya'da değilse de Başkentte, bir hukuk adamı olmanın güzelliğini yaşamayı sürdürdü yıllarca Sevgili Hayri Balta sonunda!

Ancak çektiği sıkıntılı, acılı yıllar, onun doyasıya avukatlık yapmasına izin vermedi. Geçirdiği bir kalp krizi erken yaşta emekliye ayırdı kendini.

Bu kez evinde oturacak insanları iyiye, güzele,

doğruya yönlendirecek yazılar yazacaktı. Yazdı da. Ne var ki yazılarını bir süre yayınlayan gazeteler çok geçmeden ona ardını dönüyordu. Sakıncalı yazardı o. Onun yazıları yüzünden gazetelerin aboneleri azalıyordu.

Böyle böyle Gaziantep'teki hemen hemen bütün gazeteleri dolaştı. Sonunda onuncu köy de kalmadı. Bunun üzerine kendi gazetesini kurdu. Bu çocuklarının ona yaptığı en güzel sürprizdi.

Bir gün kızları Hayri Baltayı bilgisayarın başına oturturlar.

İnternette: www.tabularatalanayalanabalta.com adresinde bir site kurar.

Ekranında bir sanal gazete belirir:

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

+

EMPERYALİZME, IRKÇILIĞA, ŞERİATA HAYIR!..

+

**BU SİTE: DİNÎ, EDEBÎ, FELSEFÎ, SİYASÎ,
DEMOKRAT, LAİK, MADDECİ BİR SİTEDİR...**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA'dır...

Bu ne güzel bir şeydir!..

O günden sonra Hayri Balta kendini sitesine adar. Bütün yazılarını burada yayınlar. Sadece kendi yazılarını mı? Fikir akrabası olan bütün dostlarının yazılarını da...

O şimdi var gücüyle yazmayı sürdürüyor. Nerdeyse 150'e yakın yayına hazır dosyası var. Erinmemiş, fotokopi yaptırıp bunların 50 kadarını da bana yollamıştır. Gözüm gibi baktığım o dosyaları her yeni ev taşımamda "yangından ilk kurtarılacaklar" gibi her şeyimden önce özenle paketler, taşınmaya hazır hale getiririm.

Bugünlerde yine yol göründü bana.... Yeni bir eve taşınmak üzereyim. Önce Balta ustamın emanetlerini hazırladım. Ev mülkün olmazsa böyle benim gibi 50 yılda 70 eve taşınırsın.

“Ucunu ucuna ekleyip bir evcik edinseydin ya” diyenlere, derim ki: “Bir hırka bir lokmaya eyvallah diyen abdala mülk ne gerek? Öbür dünyaya götüremez nasıl olsa.”

Sevgili Balta'nın hep acılarını anlattım. Biraz da insanın içini ışıtan haberlerine yer vereyim:

Uzun yıllar boyunca yoksulluk denen kılıcın keskin soğuk ucunu hep ensesinde hisseden Balta ailesinin ekonomik yaşamı ansızın değişir. Ninelerinden kalan bağlar şehir planı dâhilinde kalınca kendisine; her çocuğuna birer daire armağan eder, bankada güvence olarak tutabileceği bir miktar nakit sahibi haline gelir sevgili ustam.

Bütün bunlardan daha değerli olanı ise, bu dönem içinde altının değerini bilen kuyumcular da olur. Ona yakınları önce “Bilge” sanını lâyük görür. Kendisi ise : **“Bilgeliğim bilgili oluşundan değildir; yaşadığım acılara sabırla katlanmamdan gelir...”** der...

Böylece adı: Avukat Hayri Bilge Balta olur.

Ardından dostları ona “Eren”liği de uygun görür. Erenliği de şu şekilde açıklar: **“Dini; ezoterik ve Batınî açıdan ele alırım. Allah'ı da olgun insanın olduğu yerde bulurum. Olgun insanın olmadığı yerde Allah yoktur; Şeytan vardır!..”** der...

Bu kez de adı:

“Av. Eren Bilge Balta” olur.

Av. Eren Bilge Balta'nın şimdi kendisini anlayan birçok okuru, hayranı, dostu var. Bunlardan biri de benim. Sevgili Balta'yı hep ustam olarak gördüm, ustam olarak andım. Bu, bundan sonra da böyle sürecek.

Bizim gibi insanlar için mal, mülk, servet değil küçücük bir san bile hazinedir. Sevgili Av. Eren Bilge Balta ustamı bu “san”larıyla çok varsıl görerek seviniyorum.

O tanıdığım insanların en güzellerinden biri.

Keşke dünya böyle güzel insanlarla dolu olsa!

Fevzi Günenç, 26.6.2009

X

XX

HAYRİ BALTA'NIN

1. EKMEK KAPILARI...

1. Çocukluk dönemi:

Kışın evde, yazın bağlarda...12.6.1932 12.2.1950,

2. Gençlik dönemi:

1. Debbağlık, dokumacılık: Çalışma saatleri dışında kahvelerde kağıt ve tavla oynamak, futbol, içki ve sigara... 12.2.1950-1.7.1957,

2. Baklavacı tezgahtarlığı: İstanbul Pangaltı’da dayım Tahir Öztemir’in yanında. 1.7.1957-1.10.1957,

3. Debbağlık-Dokumacılık: Gaziantep, Tabakhane’de... 1.10.1957- 26.4.1958,

4. Kâtiplik: Gaziantep Teknik Ziraat Müdürlüğünde Mak. Teknisyeni Cumhur Yaşar’ın yanında. 26.4.1958-28.7.1958,

5. Dokumacılık: Tabakhane’de Ekrem Güzelhan ve Fevzi Dölek yanında. 28.7.1958-4.8.1958,

6. Kâtiplik: Nakliyeci Kamil Apa yanında. 4.8.1958-26.8.1958,

7. Debbağlık: Tabakhane’de kardeşim Hasan Balta’nın yanında. 26.8.1958-5.9.1958

8. Tezgahtarlık: Baklavacı Vasıf Güllü yanında.

5.9.1958 -16.3.1959,

9. Debbâğlık: Tabakhane'de kardeşim Hasan Balta yanında.16.3.1959-1.2.1960.

10.Kâtiplik ve Başkâtiplik: Gaziantep Millî Eğitim Müdürlüğü Sicil Bürosunda.

Gaziantep Millî Eğitim Müdürlüğü Okul yaptırma Bürosunda Başkâtiplik. 1.2.1960-1.11.1962,

11. Muhasebecilik: Gaziantep Amerikan Hastanesinde.1.11.1962-1.12.1967,

12. Personel Şefliği: Gaziantep Yapı işleri 9. Bölge Müdürlüğünde 1.12.1967-1.1.1969

13. Arzuhalcilik: Gaziantep Hükümet Konağı önünde Baki Çelik yanında. 1.1.1969-10.1.1969,

14. Serbest Muhasebecilik: Gaziantep 2 numaralı Vakıf İşhanında.10.1.1969-20.1.1969,

15. Muhasebecilik: Gaziantep Fayans Ticaret Şirketinde. Cevdet Dai yanında. 20.1.1969-21.2.1969,

16. Gazetecilik: Gaziantep Kurtuluş gazetesinde Fevzi Günenç yanında. 21.2.1969-1.4.1969,

17. Sinema Gişesinde Bilet Satma: Nakıp Ali sinemasında Cengiz Nakipoğlu yanında.. 21.2.1969-1.4.1969,

18. Katıplik: Gaziantep CHP İl Merkezinde Abdurrahman Öngel'le Birlikte. 1.4.1969-20.10.1969,

19. Muhasebe Yardımcılığı: Velmic İplik ve Dokuma Fabrikası'nda. 20.10.1969-30.4.1971

20. Ankara Genel-İş Sendikası Genel Merkezinde Daktilo: Önceleri Hukuk Bürosunda Lütfü Gülergün yanında ve sonra, Muhasebe Bürosunda Erol Saraçoğlu yanında.

Daha sonra Muhasebe Şefliği. 1.5.1971-7.1.1980,

21.Stajyer Avukatlık:

Av. Osman Öz yanında 6 ay,

Ankara Yenimahalle Adliyesinde 6 ay... 7.1.1980-7.1.1981,

22. Avukatlık: Ankara Barosuna kayıtlı olarak.
18.2.1981-11.3.1991,

23. Evde Yazarlık: 11.3.1991'de miyokart kalp krizi geçirerek kalbimin $\frac{3}{4}$ 'ü çalışamaz duruma gelince eve çekilerek yazarlık yapmak... 11.3.1991.

X

XX

2. ÖĞRENİM ÇABASI:

1. Çocukluk: 12.6.1932-1947,

2. İlkokul: Gaziantep Gazi ilkokulundan pekiyi derece ile... 1942.

3. Ortaokul: İlkokulda okurken 1942'de annem öldü. Ortaokulda okurken yapılan bir temizlik yoklamasında: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" diye eve gönderilince o yıl okula dönemedim 1944.

Bir yıl sonra 1944'te yeniden 1. sınıfa başladım da anne yokluğu, bakımsızlık ve ekonomik koşullar nedeniyle okuldan koptum ve 37 yaşına değin ilkokul mezunu olarak yaşadım.

4. Başıbozukluk: Gaziantep Tabakhane yanında çalıştığım Debbâğ ustam Hacı Kimya adlı kişinin Mesnevi'ye ilişkin yorumları ilgimi çekince altı ciltlik Mesnevi'yi alıp okumaya başladım. 1952.

5. Askerlik: Ankara Mamak Muhabere Okulunda Şifre Çözme Kursunu pek iyi derece ile bitirdim. İstanbul Ayazağa Süvari Okulu Muhabere Bölüğüne gönderildim. Buradan gönderildiğim Beşiktaş Yıldız Tank Taburundaki Telsiz Bakım ve Onarım kursunu da pek iyi derece ile bitirince çavuşluk rütbesi ile ödüllendirdiler. 1954.

6. Askerlik Sonrası: Gaziantep Ticaret Lisesi'nin açmış olduğu Muhasebe Kursuna devam etmeye başladım. Bütün dersleri izledim; ancak, bitirme

sınavlarına girmedim. Öğretmenimiz: Ali İhsan Gereççi idi. 1956.

7. Futbol Hakemliği: Futbol oynayamaz duruma gelince Gaziantep Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğünün açmış olduğu Futbol Hakemliği kursuna gittim. Bu arada Dr. Emin Kılıç Kale'ye intisap ettiğim için bitirme sınavlarına girdiğim halde diplomamı bile almayarak futbol yaşamına veda ettim. "YENİDEN DOĞUŞ" başlamıştı... 1957.

8. İlkokul Kitaplarını okuma: Bir ara ilkokulda gördüğüm dersleri unuttuğumun ayırımına varmam üzerine ilkokul derslerine çalışmaya başladım. 1957.

9. Musikide Hayat dersleri: Gaziantep'te Dr Emin Kılıç Kale'ye intisap ettim. 11.3.1958.

Burada: Ahlak, Felsefe, Müzik, Tasavvuf, Yaşam ve Tanrı ve Din bilgisi dersleri aldım. Tevrat, İncil ve Kuran üzerinde araştırmalarım üzerine İncil ve Kuran uzmanlığı sıfatını kazandım.

Dr. Emin kılıç Kale'ye intisabım yaşamımın dönüş noktası oldu. Ölmeden Önce Öldüm, Yeniden Doğdum... 11.3.1958 -

10. Amerikan Hastanesi Müdürü Mr. Ayzli ve Amerikan Hastanesi Doktorlarından Mr. Updegraf'tan çok az olsa da İncil dersleri aldım.

11. Daktilo Kursu: Gaziantep Ticaret Lisesi'nin açmış olduğu Daktilo kursunu pekiyi derece ile bitirdim. Bu arada Güney Anadolu Daktilo yarışmasında birinci oldum. Öğretmenimiz Oya Tarhan adlı bir bayandı, 1963.

Güney Anadolu çapında hızlı ve yanlışsız daktilo yazma yarışmasında birinci oldum. Daktiloda yazmak benim mesleğim oldu.

12. Dışarıdan ortaokul diploması almak için dışarıdan bitirme sınavlarına girdim. 1964.

13. Gaziantep'te Akşam ortaokulu açılınca

dışarıdan bitirme düşüncemden vazgeçerek okula gitmeye başladım, 1965.

Okulu pek iyi derece ile ve okul birincisi olarak bitirdim.

Akşam Orta Okulunu bitirdiğimde 37 yaşında idim ve öğrenciler arasında benden daha yaşlısı yoktu, 1969.

14. Akşam Lisesine Giriş: Ortaokulu bitirir bitirmez Gaziantep Akşam Lisesi'ne kaydımı yaptırdım. 1969.

Ancak düşünce ve inanışlarım nedeniyle bana yaşam hakkı tanımayan kavmiyetçiler ve ümmetçiler yüzünden, ruhsal rahatsızlığı olan akrabamın tahrikleri ve de polisin rahatsız etmesi üzerine 10 Mart 1973'te Ankara'ya göçtüm.

15. Ankara Anafartalar Akşam Lisesi'ni iyi derece ile bitirdim. 2.6.1973.

16. Gazi Eğitim Öğrenciliği: Liseden sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe Akşam bölümüne gitmeye başladım. 15 gün sonra Yaşamın geçmiş olması nedeniyle 7.3.1974 tarihinde okuldan kaydımı silerek öğrenciliğime son verdiler. 22.3.1974.

17. Üniversite sınavlarını kazanmak için kendi kendime not alarak çalıştım. Aldığım notları ayakta, mutfakta, yatakta okurdum. Öylesine çok not almışım ki hala bileklerim ağrır, 1974.

18. İngilizce Kursları:

Gaziantep Akyol ilkokulunda açılan ve Barış Gönüllüsü bir Amerikalı bayanın öğretmenlik yaptığı İngilizce kursuna gittim, 1960.

Üniversite sınavlarına hazırlanırken Ankara'da İngiliz Kültür Derneğinin açtığı İngilizce kursuna bir dönem gidip gelmeye başladım. Ne var ki çevremde İngilizce konuşan olmadığı için unuttum. 1974.

19. Hukuk Fakültesi: 1. Tercihim olan Ankara

Hukuk Fakültesini tutturunca kaydımı yaptırdım. Genel-İş Sendikası Genel Merkezi Muhasebe Bölümünde daktilo olarak çalışıyordum. Sendika ileri gelenleri günde bir saat olsun derslere gitmeme izin vermedi. Oysa ben Akşam Ortaokulu ve Akşam Liselerinde dinleyerek öğrenmeye alışmıştım. Profesörleri dinlemeden yalnızca ders kitapları üzerinden öğrenmeye çalışmak bana çok zor geldi.

42 yaşında olduğum için sayfanın altına gelince baş tarafını; baş tarafına dönünce altını unutuyordum. Yine de yılmadım ve bu nedenle Hukuk Fakültesini 5 yılda ve orta derece ile bitirebildim. 19.12.1979.

20. Stajyerlik: Av. Osman Öz yanında ve Ankara Yenimahalle Adliyesinde stajyerlik yaptım. Bir yıl süren bu stajyerlik döneminde çalışıp para kazanmak yasak olduğundan Genel-İş Sendikası'ndan aldığım 10 yıllık kıdem tazminatı ile geçindim, 1980.

21. Muhasebe Enstitüsünde Mastır: Avukatlığa başladığım yıl AİTİA Muhasebe Enstitüsünde 1 yıl ve 2 devre muhasebe mastırı yaptım. Ancak avukatlık mesleği ikinci yıl devamıma olanak vermedi. 5.11.1980-1981.

22. Saz Kursları: İşyerimin hemen altında bulunan Yenimahalle Gençlik merkezinde. Saz Öğretmenim Aydın Aksaraylı adında bir gençti. 1.12.1984.

Yenimahalle Halk Eğitim merkezinde. Öğretmenimiz Cüneyt Pakdemirli adında bir gençti. 1.12.1985.

Halaykur Derneğinde. Öğretmenimiz Ali Demirhan'dı ve TRT'de çalışırdı. 1.12.1986. İ

İhsan Öztürk yanında, 1988.

23. Türk Sanat Müziği Kursu: Çankaya Halk Eğitim Merkezinde Öğretmenimiz Fevzi Demirkol, 1.10.1987-27.6.1988.

Ayrıca SSK'nın Türk Müziği çalışmalarına da katıldım.

Adını hatırlayamadığım bir tanınmış müzisyenin yanında da müzik kurslarına gidip geldimse de artık gücüm yetmiyordu ve kalbim tekliliyordu.

24. Batı Müziği:

1. Dönem Org Kursu: Melih Kibar'ın Ankara Çankaya'da açtığı özel Org kursu. Öğretmenimiz Can Atilla idi.

Org kursu Birinci Dönemi iyi derece ile 1.6.1990 tarihinde bitirdim.

2. Dönem Yüksek Bölüm Org Kursu: Aynı yıl yüksek derece org kursuna başladım. 5,5 ay gidip geldikten sonra 11.3.1991 tarihinde kalp krizi geçirmem üzerine bir daha kursa gidemedim.

25. Tarihi ve Dini Müzik: Bütün bunlar dışında; Tarihi ve Dini müzik çalışmalarım 1958 yılından bu yana sürmektedir. Önceleri Dr. Emin Kılıç Kale ile Ankara'ya göçtüğten sonra da oğlu Yüksek Mimar Mühendis Polat Kale ile birlikte yaptığımız bu müzik çalışmaları Polat Kale'nin kalp krizi sonucu öldüğü tarih olan 1995'e kadar sürmüştür.

Şimdi ise evde, kendimi güçlü hissettikçe, org çalmakta ve piyanoyu da öğrenmekteyim.

26. Bilgisayar İşletim kursu: Başak Bilgisayar-29.4. 2001-27.5.2001.

27. Bilgisayar WEB Kursu: N. M. Bilgisayar Kursu. 9 Mart 2002.

28. Yazar Okulu: Türkiye Yazarlar Birliğince Açılan 5. Dönem Yazar Okulu'na devam edip bitirdim. Diplomamı en yaşlı öğrenci olarak Recep Tayyip Erdoğan'ın da bir törende aldım. 26.3.2002

X
XX

3. YAŞAMINDAKİ ÖNEMLİ OLAYLAR:

1. Annemin Ölümü: Annesi, beşinci çocuğu doğurmamak için koca-karı ilacı çocuğunu düşürmeye kalkınca canından oldu. 15. 11. 1942.

Babam, İkinci Dünya Savaşı sırasında Zonguldak'ta yedek askerlik yapıyordu. Anamın hasretine dayanamadığı için askerden kaçıp geldi. Baktı ki anam ölmüş. Ruhsal dengesini yitirdi ve bir daha da kendine gelemedi ve 1969 yılında ölünceye değin her gece annemin ölümüne ağladı ve bir daha da evlenmedi.

Babam, yakalanıp yeniden kıtasına gönderilirken anasız kalan biz dört kardeşi de alıp götürdü. Komutanlarına, "Ya bu çocuklara askerliğim süresince bakarsınız ya da beni terhis edersiniz!.." dedi. Biz dört kardeş, babamla birlikte, babamın askerlik yaptığı yer olan Zonguldak ili Caycuma ilçesinde bir süre hapis yattık. Biz, dört kardeş gündüzleri, istediğimiz zaman hapishanenin bahçesine çıkıp Caycuma'lı çocuklara birlikte oynardık.

Baktılar olmayacak babamı, hapisliğinden sonra, süresiz izinli saydılar. O zaman en büyük çocuk olarak ben 10 yaşında ve en küçüğümüz 5 yaşında olmak üzere iki erkek, iki de kız olmak üzere dört kardeş idik.

Dönüşte Ankara, Cebeci'de oturan güvendiği süt annesi de bizleri bir geceliğine olsun konuk etmeyerek kapı dışarı koyunca Cebeci'den tren istasyonuna kadar yürüyerek şimdiki Gar'ın karşısındaki Paraşüt kulesinin önündeki tarlada yattık...

Ertesi gün gelecek treni bekledik. Çünkü, babamın otele verecek parası yoktu. Adana'ya geldiğimizde babamın parası bitmişti.

Bizleri Adana garında bırakarak Adana'daki

bir tanıdığından ödünç para bulunca Adana'dan Gaziantep'e dönebildik.

2. Müessir Fill (Yaralamada) den Tutuklanıp Yargılanmam: Bir futbol maçında seyircilerden birinin bana yaptığı hakaret üzerine aramızda kavga çıktı. Bizi ayırdılar ama; kavga yaptığım kişi akşam üzerine elinde bir sopa ile iki kere yolumu kesince ister istemez kavga çıktı. Sopa ile başıma vurmak istedi. Eğilince boynumdan yakalayıp kıvırmaya başladı. “Dur! Boynum kırılacak!” dedimse de kıvırmaya devam etti. Ben de cebimdeki ustura ile belini çizdim.

Bunun üzerine tutuklanıp 12 gün hapis yattım. (4.7.1955. Dosya No. Sulh Ceza Mahkemesi: 95/127)

Tutuksuz olarak yargılama sonucu 3 ay hapislik alınca yasal savunma (meşru müdafaa) gerekçesiyle kararı temyiz ettim. Karar, lehime bozuldu. Yeniden yargılama yapılacakken 1957 seçimleri sonucu, seçimlere hile yapıldığı savı üzerine, hilenin araştırılmasını istemeyen yerel politikacılarca Gaziantep Adliye Binası kundaklandı.

Benim dosya da yandığından dava ortadan kalktı...

3. Komünistlik Suçlaması: Başlıca muhbiri ve tertipçisi Necdet Sevinç ve Zekeriya Beyaz adlı kişilerin kurduğu tertip sonucu komünistlikten yargılandım. Mahkeme tanıkların muhbir ve tertipçi olduğuna ve bu nedenle tanıklıklarının kabule şayan olmadığına ve benim “Atatürkçü aydın bir kimse” olduğuma karar verdi.

Böylece ben Türkiye’de hakkında “Atatürkçü ve aydın” bir kimse diye karar verilen ilk ve tek kişi oldum.

4. Basın Yoluyla Hakaret: Gaziantep’te yayınlanan Uyanış gazetesinin hakkımda yaptığı hakaret yazıları üzerine dava açtım. Gazete sorumluları tazminat ödemeye mahkum oldu ve tazminatı alarak herkese “Haksıza Lanet Baklavası”

yedirdim...1969

5. Babamın Ölümü: 4.10.1969

6. İsten Atılmam: Gaziantep Yapı İşleri 9. Bölge Müdürlüğünde çalışırken partizanca bir tasarrufla işten atıldım.

İşverenin kötü niyetli olduğu gerekçesi ile dava lehime sonuçlandı. Aldığım tazminatla yine "Haksız Lanet Baklavası" yedirdim. 1970

7. Kişisel Hakaret: Adamın biri caddede giderken "Dinsiz, komünist, mason vb sözlerle" hakaret ederek üzerime yürüyünce hakkında dava açtım. Kendisine üç ay hapislik verdiler. 1970

8. Dil tarih Coğrafya Fakültesine Dava: Puanı 370 olanları kaydettiği halde puanımın 377 olmasına karşın beni Etnografya bölümüne kaydetmemesi üzerine ADTC fakültesi hakkında Danıştay'da dava açtımsa da bu davayı kazanamadım. 1974.

9. Gazi Eğitimden Kaydımın Silinmesi: DTCF Etnografya bölümünden kaydımın silinmesi üzerine Gazi Eğitim Akşam Türkçe bölümüne kaydımı yaptırdım. 15 gün dersleri izledim. Yaşımın geçmiş olduğu gerekçesiyle kaydımı sildiler. Millî Eğitim Bakanı ve Müsteşarı ile görüştümsede kaydımı yenilemeyi başaramadım. 7.3.1974-22.3.1974.

10. Kurşunlanmam Olayı: Baba annemin ölüm döşeginde olduğu haberi üzerine Ankara'dan Gaziantep'e gittim. Gaziantep'e gece indim. Evimizin önüne gelince iki kişi yolumu kesti. İkisinin de elinde tabanca vardı. Tehditle beni alıp götürmek istediler. Direnince de birisi yarım metreden göğsüme doğrulttuğu tabancasını ateşledi. Kurşun sağ göğsümden girerek sağ arka kürek kemiğinden çıktı. Yol kesici caniler çantamı da alıp kaçtılar. Ben de hemen hastaneye ulaştım. Hayati tehlike olduğuna ilişkin rapor verildi. 17 gün ağızımdan kan geldi.

27.3.1977.

11. Kardesimin Ölümü: 50 yaşındaki kardeşim kemik kanserine yakalandı. Bunun üzerine ayaklarından biri dizden yukarı kesildi. Ne var ki hastalık akciğerlerine atlamıştı. Akciğer kanserinden gözümüzün önünde son nefesini verdi. Hiçbir olay beni kardeşim Hasan Balta'nın ölümü kadar etkilememiştir.

12. Belimin Kırılması: Kış günü buzda kayarak sırt üstü düşünce 12. Omurga kemiğim kırılmış ama; bereket, sinirlerim kopmamış. Eğer kopmuş olsa imiş belimden aşağısı tutmaz felç olurmuşum. Çelik korse takarak üç ay sert bir yatakta yattım. Doktorlar nasıl olup da felç olmadığımı şaşırıp kaldılar. 26.2.1985.

13. Atatürk Davası: 12 Eylülcüler İslam âlemini kazanmak ve Atatürk'ü şeriatçı çevrelere şirin göstermek üzere; onu, Muhammet yolundan gitmeyi öğütleyen bir şeriatçı gibi gösterince DTCF ile TRT hakkında dava açtım. Atatürk'e mal edilmeye çalışılan "Son Mesaj"ın uydurma olduğunu kanıtladım. Bu belgeleri Türkiye'deki bütün üniversite ve Devlet ve Hükümet büyüklerine gönderdim. Ancak usul yönünden, yani Atatürk'le hukuksal bağım olmadığından, mesajın uydurma olduğuna karşın davayı kaybettim ve Davalılara mahkeme gideri ile vekalet ücreti ödedim. Dosya No: Ankara 14. As. Huk. Mah. 1988/793.

14. Şeriat ve Kadın Davası: Sayın Öğreticim Prof. Dr. İlhan Arsel'in yazmış olduğu Şeriat ve Kadın adlı kitap için İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesinde (Basın Mahkemesi) Prof. Dr. Muammer Aksoy, Prof. Dr. Uğur Alacakaptan'la birlikte İlhan Arsel'in adı geçen kitabının savunmasını yaptık.

15. Türk ulusuna Temyiz Dilekçesi: İBDA-C yayın organlarından birinde Atatürk'e şu sözlerle

“Nalları diken İngiliz ajanı, Leşi kokan alçak, Cehennem dibinde mekanı hazır olan lanetli...” diye yazarak hakaret edilmesi üzerine İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen dava sonucu bu yazıyı yazan ve basan hakkında beraat kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi üzerine Türk Ulusuna bir temyiz dilekçesi yazdım. Çünkü en son temyiz mercii Türk Ulusu idi. Mahkemeler bütün kararlarını Türk ulusu adına verirlerdi...

Bu dilekçeyi resmi kurumlarla ileri gelen Atatürkçü aydınlara göndermem üzerine Adalet Bakanlığı yazılı emir yoluyla sanıklar hakkında yeniden dava açtırdı ve yapılan mahkeme sonunda sanıklar cezalandırılarak suç konusu yazının bir daha yayınlanmasını yasakladı. Bir daha yayınlamadılar. Eğer bu davayı açtırmasa idim. Atatürk'e hakaret içeren yazıyı beraat etti diye her yayınlarında sık sık yayınlayacaklardı.

Dört kişilik İBDA – C mensubu işyerime gelerek benden hesap sormaya kalkıştılar. Ben kendilerinden hesap sormaya başlayınca çekilip gittiler. 23.12.1989.

16. Kalp Krizi: 11.3.1991'de M ağır bir kalıp krizi geçirdim. Kalbimin ¾'ü tahrip olduğundan kalp yetmezliği hastalığına yakalanarak avukatlık yapamaz duruma geldim.

Prof. Kemali Beyazıt, Doçent Dr. Cahit Kavak ve İstanbul Kalp Vakfı doktorları yeni bir kalp taktırmazsam üç ay yaşayamayacağımı söylediler. “Hayır, bıçak değdirmem. Öleceksem böyle öleyim!” diyerek kalp naklini kabul etmedim. Vücutum kendi kendini yeniledi. Ana damarlar çalışmasa da kılcal damarlar kalbimi besledi. 11.3.1991.

16. Tazminat Davası: Beni kurşunlayanlardan birini yirmi yıl sonra teşhis ettim. Savcılığa bildirdimse de aradan yirmi yıl geçtiği için zaman aşımı gerekçesiyle takipsizlik verdiler. Ankara

Ulus gazetesinde yazdığım bir yazı nedeniyle beni kurşunlayan adam hakkımda tazminat davası açtı... Bu dava aşamasında davalıya hakaret ettiğim gerekçesiyle ikinci bir dava açıldı ve her iki davayı kaybederek beni kurşunlayan adama bir de tazminat ödedim. Bu dava ile ilgilenecek olanlar için dosya numaralarını veriyorum:

Ankara 13. AHM. E.No. 1994/330, K.No. 1995/486.

Ankara 10. AHM. E. No. 1995/529, K. No. 1996/78

Gaziantep Cum.Sav. Hz.No. 1994/453

Kahramanmaraş Katliamında yakınlarını kaybedenler için bu iki dosyada tarihî bilgiler vardır...

17. İkinci Kalp Krizi, 10 kasım 2006

Pil takılması 18 kasım 2006

18. Eşi Meliha Balta'nın Ölümü 18 ocak 2007

19. Kalp Pili'nin 2. Kalp Pili ile Değiştirilmesi

2010

+

İşte bir ömür böyle geçti...

Av. Hayri Balta, 2.7.2012

Av. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, ilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna gitti ve bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce

öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hisminden kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk

Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıkten sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı

olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 50 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri **www.tabularatalanayalanabalta.com** adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı akıllı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 21.4.2014

+

**42 TABULARA TALANA YALANA BALTA
YAYINLARI:****Alfabetik olarak:**

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Günenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Anılar 13: Gaziantep'ten Ankara'ya
14. Atatürk 1: Atatürk Budur
15. Atatürk 2: Atatürk'ün Son Mesajı
16. Atatürk 3: Türk Ulusuna Temyiz Dilekçesi
17. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
18. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
19. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
20. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
21. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
22. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
23. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
24. Öykü 3: Cambazlar
25. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
26. SSS 2: Aşağılık Maymun
27. SSS 3: Yerenleri Yermek
28. SSS 4: Şak Şak Şak!..
29. SSS 5: Ateist misiniz?
30. SSS 6: Edep Yahu!..

31. SSS 7: Dinli Dinsiz Tartışıyor
32. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
33. Tasavvuf 1: Allah Denince
34. Tasavvuf 2: Allah Denince
35. Tasavvuf 3: Allah Denince
36. Tasavvuf 4: Allah Denince
37. Tasavvuf 5: Allah Denince
38. Tasavvuf 6: Allah Denince
39. Tasavvuf 7: Aydınlanma
40. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
41. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
42. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
43. Tasavvuf 11: Aydınlarla Mektup
44. Tasavvuf 12: Kaygılarım
45. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
46. Tasavvuf 14: İncil'den
47. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
48. Tasavvuf 16: Takvimlerden
49. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
50. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu topluluğa "firinlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.